

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 56

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2005 m. kovo 5 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I <i>Informacija</i>	
	Komisija	
2005/C 56/01	Euro kursas	1
2005/C 56/02	Komisijos pranešimo dėl klausimų, susijusių su koncentracijomis, perdavimo ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Komisijos pranešimas dėl būtinų ir su įmonių koncentracija tiesiogiai susijusių apribojimų ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Komisijos komunikatas dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikroms koncentracijoms pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijos bei jos Valstybių narių, vienos susitarimo šalies, ir Čilės Respublikos, kitos susitarimo šalies, asociaciją, III priedo pataisyti paaiškinimai – sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimas ir administracinio bendradarbiavimo metodai	36
2005/C 56/06	Valstybės pagalba – Jungtinė Karalystė — Valstybės pagalba Nr. C 42/2004 (ex N 350/2004) – Išmokos komercinių patalpų remontui — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Bylą yra numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	45

LT

I

(Informacija)

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2005 m. kovo 4 d.

(2005/C 56/01)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3115	LVL	Latvijos latas	0,6964
JPY	Japonijos jena	138,33	MTL	Maltos lira	0,4309
DKK	Danijos krona	7,4438	PLN	Lenkijos zlotas	3,9287
GBP	Svaras šterlingas	0,68760	ROL	Rumunijos lėja	36 497
SEK	Švedijos krona	9,0555	SIT	Slovėnijos tolaras	239,69
CHF	Šveicarijos frankas	1,5491	SKK	Slovakijos krona	37,884
ISK	Islandijos krona	79,82	TRY	Turkijos lira	1,6732
NOK	Norvegijos krona	8,2275	AUD	Australijos doleris	1,6715
BGN	Bulgarijos levas	1,9559	CAD	Kanados doleris	1,6317
CYP	Kipro svaras	0,5827	HKD	Honkongo doleris	10,2295
CZK	Čekijos krona	29,665	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,8031
EEK	Estijos kronos	15,6466	SGD	Singapūro doleris	2,1375
HUF	Vengrijos forintas	242,44	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 322,39
LTL	Lietuvos litas	3,4528	ZAR	Pietų Afrikos randas	7,8168

(¹) Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Komisijos pranešimo dėl klausimų, susijusių su koncentracijomis, perdavimo

(2005/C 56/02)

(Tekstas svarbus EEE)

1. Šio pranešimo paskirtis – apibendrintai pateikti 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB susijungimų reglamentas) ⁽¹⁾ (toliau – Susijungimų reglamentas) 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose numatytos klausimų perdavimo sistemos, įskaitant paskutinius šios sistemos pakeitimus, pagrindines priežastis, sudaryti teisinių kriterijų, kuriuos atitinkant būtų galima atlikti perdavimą, ir išdėstyti veiksnius, į kuriuos reikėtų atsižvelgti sprendžiant dėl perdavimo. Pranešime taip pat pateikiamos praktinės gairės, susijusios su perdavimo sistemos mechanizmu, konkrečiai – su perdavimo prieš pranešant sistemos mechanizmu, numatytu Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse. Gairės, pateiktos šiame pranešime, *mutatis mutandis* taikomos EEE susitarime numatytoms perdavimo taisyklėms ⁽²⁾.

I. ĮVADAS

2. Bendrijos kompetencija susijungimų kontrolės srityje apibrėžiama naudojant su apyvarta susijusius kriterijus, numatytus Susijungimų reglamento 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Kai sprendžiamos koncentracijų problemos, Komisija ir valstybės narės neturi konkuruojančios kompetencijos. Tiksliau, Susijungimų reglamente yra įtvirtintas aiškus kompetencijų pasidalijimas. „Bendrijos masto“ koncentracijos, t. y. tos, kurios viršija apyvartos ribas, numatytas Susijungimų reglamento 1 straipsnyje, priklauso išimtinai Komisijos kompetencijai; pagal Susijungimų reglamento 21 straipsnį valstybės narės šioms koncentracijoms negali taikyti nacionalinės konkurencijos teisės. Koncentracijos, neviršijančios apyvartos ribų, lieka valstybių narių kompetencijai; pagal Susijungimų reglamentą Komisijos kompetencijai nepriklauso jomis susijusių klausimų nagrinėjimas.
3. Kompetencijos ribų apibrėžimas išimtinai pagal fiksuotus su apyvarta susijusius kriterijus besijungiančioms įmonėms suteikia teisinio apibrėžtumo. Finansiniai kriterijai paprastai veiksmingai apibrėžia sandorių, kuriuos kontroliuoti Komisija yra tinkamesnė institucija, kategoriją, tačiau Reglamente (EEB) Nr. 4064/89 ši aiški kompetencijos pasidalinimo schema buvo papildyta galimybe perduoti klausimus spręsti iš Komisijos valstybėms narėms ir atvirkščiai, tais atvejais, kai pateikiamas prašymas ir koncentracija atitinka tam tikrus kriterijus.
4. Priėmus Reglamentą (EEB) Nr. 4064/89, Taryba ir Komisija numatė, kad klausimų perdavimas bus vykdomas tik „išskirtinėmis aplinkybėmis“ ir tik tada, kai „suinteresuotos valstybės narės interesai, susiję su konkurencija, nebūtų apsaugoti jokių kitu būdu“ ⁽³⁾. Tačiau po Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 priėmimo įvyko nemažai pokyčių. Pirma, beveik visose valstybėse narėse buvo priimti susijungimų kontrolės įstatymai. Antra, Komisija, remdamasi 9 straipsniu, tomis aplinkybėmis, kai buvo manoma, kad valstybė narė geriau negu Komisija atliktų tyrimą, pasinaudojo savo teise perduoti

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1. Šiuo reglamentu buvo išdėstytas nauja redakcija 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, 1989 12 30, p. 1. Ištaisyta redakcija OL L 257, 1990 9 21, p. 13).

⁽²⁾ Žr. EEE Jungtinio komiteto 2004 m. birželio 8 d. sprendimą Nr. 78/2004 (OL L 219, 2004 6 8, p. 13).

⁽³⁾ Žr. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 („Susijungimų kontrolė Europos Sąjungoje“, Europos Komisija, Briuselis-Liuksemburgas, 1998, p. 54) komentarus. Taip pat žr. bylą *Philips/ The Commission* T-119/02 [2003] ECR II-1433 (Byla M.2621 *SEB/Moulinex*) 354 punktas.

klausimus spręsti valstybėms narėms⁽⁴⁾. Panašiai keletas valstybių narių, remdamosi 22 straipsniu, daugelį kartų⁽⁵⁾ tomis aplinkybėmis, kai buvo manoma, kad Komisija yra tinkamesnė institucija tyrimui atlikti, kartu nusprendavo perduoti klausimus jai spręsti⁽⁶⁾. Trečia, padaugėjo sandorių, nesiekiančių Susijungimų reglamento 1 straipsnyje numatytų ribų, apie kuriuos turi būti pranešama keliose valstybėse narėse; tikėtina, kad, daugėjant Bendrijos narių, ši tendencija išliks. Daug šių sandorių daro poveikį konkurencijai už atskirų valstybių narių teritorijų ribų⁽⁷⁾.

5. Susijungimų reglamente numatytos perdavimo sistemos pakeitimais siekiama palengvinti klausimų paskirstymą tarp Komisijos ir valstybių narių lakantis subsidiarumo principo, kad klausimą iš esmės spręstų konkretų susijungimų tyrimą tinkamiau atlikti galinti institucija ar institucijos. Kartu priimant pakeitimus buvo siekiama išlaikyti pagrindinius Bendrijos susijungimų kontrolės sistemos, patvirtintos 1989 m., bruožus, konkrečiai – „vieno langelio“ sistemos taikymą, susijungimų, darančių poveikį konkurencijai kelių valstybių teritorijose, nagrinėjimui konkurencijos teisės požiūriu ir pateikti alternatyvą Bendrijoje atliekamiems kartotiniams susijungimų kontrolės pranešimams⁽⁸⁾. Dėl tokių kartotinių pranešimų konkurencijos institucijoms bei įmonėms dažnai atsiranda didelių išlaidų.

6. Dabartinėje klausimų paskirstymo sistemoje numatyta, kad perdavimas taip pat gali būti atliktas iki formalaus pranešimo pateikimo bet kurios valstybės narės jurisdikcijoje, tokiu būdu besijungiančioms įmonėms suteikiant galimybę kaip įmanoma anksčiau nustatyti, kurioje jurisdikcijoje galiausiai bus nagrinėjamas jų sandoris. Tokie perdavimai prieš pranešant turi privalumą, nes mažina papildomas išlaidas, ypač laiko eikvojimo, susijusio su perdavimu, atliekamu po pranešimo, požiūriu.

7. Reglamente (EB) Nr. 139/2004 numatyti perdavimo sistemos pakeitimai buvo grindžiami siekiu, kad ji funkcionuotų kaip lankstus⁽⁹⁾, tačiau kartu užtikrinantis veiksmingą konkurencijos apsaugą ir kaip įmanoma labiau ribojantis „kelių langelių“ sistemos taikymo mastą, jurisdikcinis mechanizmas. Tačiau, turint omenyje teisinio apibrėžtumo svarbą, būtina pabrėžti, kad perdavimas išlieka nukrypimu nuo bendrų kompetencijos nustatymo taisyklių, grindžiamų tiksliai nustatomomis apyvartos ribomis. Be to, remiantis 4 straipsnio 4 ir 5 dalimis, 9 straipsnio 2 dalies a punktu ir 22 straipsniu Komisija ir valstybės narės išlaiko teisę savo nuožiūra spręsti, ar perduoti spręsti klausimus, patenkančius į jų „pirminės kompetencijos“ sritį, bei priimti nagrinėti klausimus, nepatenkančius į jų „pirminės kompetencijos“ sritį⁽¹⁰⁾. Tuo požiūriu šio pranešimo paskirtis yra pateikti ne daugiau kaip bendras gaires dėl tam tikrų klausimų ar klausimų kategorijų perdavimo tinkamumo.

⁽⁴⁾ Iš tiesų, kai kurios Bendrijos mastu vykdomos koncentracijos daro poveikį konkurencijai nacionalinėse rinkose arba jų dalyse vienoje ar keliose valstybėse narėse.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Valstybių narių konkurencijos institucijos, Europos konkurencijos institucijų asociacijos kontekste, taip pat išleido rekomendaciją, skirtą pateikti gaires dėl principų, kuriais nacionalinės konkurencijos institucijos turėtų vadovautis savo veikloje spręsdamos klausimus dėl kartu atliekamų klausimų perdavimo, remdamosi Susijungimų reglamento 22 straipsniu – *EB susijungimų reglamento 22 straipsnio taikymo Nacionalinių konkurencijos institucijų, priklausančių EKI sistemai, veikloje principai*.

⁽⁷⁾ Nors 1997 m. priimta 1 straipsnio 3 dalies redakcija nustatė, kad tam tikri tokie klausimai priklauso Susijungimų reglamento reguliavimo sričiai, daugeliui jų jis netaikomas. Žr. 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos Žaliosios knygos 21 punktą *et seq* (KOM(2001) 745 galutinis).

⁽⁸⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11, 12 ir 14 konstatuojamąsias dalis.

⁽⁹⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 konstatuojamąją dalį.

⁽¹⁰⁾ Tačiau žr. toliau 14 išnašą. Taip pat būtina pažymėti, kad remiantis 4 straipsnio 5 dalimi Komisija neturi teisės savo nuožiūra spręsti ar priimti klausimą, nepriklausantį jos pirminei kompetencijai.

II. KLAUSIMŲ PERDAVIMAS

Pagrindiniai principai

8. Susijungimų reglamente nustatyta susijungimų kontrolės sistema, įskaitant klausimų paskirstymo Komisijos ir valstybių narių kompetencijai mechanizmą, atitinka EB sutartyje įtvirtintą subsidiarumo principą⁽¹¹⁾. Šiame kontekste priimant sprendimus dėl klausimų perdavimo reikia atsižvelgti į visus subsidiarumo principo taikymo aspektus, ypač į tai, kuri institucija tinkamiau atliktų tyrimą, „vieno langelio“ sistemos taikymo naudingumą, bei teisinio apibrėžtumo, kiek tai susiję su kompetencijos pasiskirstymu, svarbą⁽¹²⁾. Šie veiksniai yra tarpusavyje susiję ir jų tarpusavio svarumas priklausys nuo konkretaus klausimo aplinkybių. Galiausiai Komisija ir valstybės narės, sprendamos, ar įgyvendinti teisę spręsti savo nuožiūra dėl perdavimo atlikimo ar perduodamų klausimų priėmimo, turi turėti omenyje poreikį užtikrinti veiksmingą konkurencijos apsaugą visose rinkose, kurioms sandoris daro poveikį⁽¹³⁾.

Tinkamesnė institucija

9. Iš esmės kompetencija turėtų būti priskirta kitai konkurencijos institucijai tik tuomet, kai ji yra tinkamesnė spręsti susijungimo klausimą atsižvelgiant į sprendžiamo klausimo ypatybes, taip pat į institucijos turimas priemones ir profesionalumą. Ypatingai turėtų būti atsižvelgiama į tikėtiną vietą, kurioje pasireišk bet koks susijungimo poveikis konkurencijai. Dėmesys taip pat galėtų būti kreipiamas į bet kokio svarstomo perdavimo administracines sąnaudas⁽¹⁴⁾.
10. Kompetencijos persikirstymas labiau tinkamas tais atvejais, kai tam tikras sandoris gali padaryti konkurencijai didelį poveikį ir todėl turi būti atidžiai išnagrinėtas.

„Vieno langelio“ sistema

11. Priimant sprendimus dėl klausimų perdavimo taip pat būtina atsižvelgti į „vieno langelio“ sistemos, kuria grindžiamas Susijungimų reglamentas⁽¹⁵⁾, taikymo naudingumą. „Vieno langelio“ sistemos numatymas yra naudingas konkurencijos institucijoms, taip pat įmonėms. Susijungimą nagrinėjant vienai konkurencijos institucijai paprastai padidėja administravimo veiksmingumas, išvengiant įgyvendinimo pastangų dubliavimo ir suskaidymo bei potencialiai nenuoseklus keleto institucijų veikimo (susijusio su tyrimu, vertinimu ir galimais teisės gynimo būdais). Tai taip pat paprastai teikia priva-lumų įmonėms, ypač besijungiančioms firmoms, sumažinant išlaidas bei našą, susijusius su įpareigojimu pateikti kartotinius pranešimus, ir pašalinant prieštarų sprendimų, kylančių dėl tuo pačiu metu keleto konkurencijos institucijų, veikiančių pagal įvairius teisinius režimus, atliekamų to paties sandorio vertinimų, riziką.

⁽¹¹⁾ Žr. EB sutarties 5 straipsnį.

⁽¹²⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 ir 14 konstatuojamąsias dalis.

⁽¹³⁾ Žr. Susijungimų reglamento 9 straipsnio 8 dalį; taip pat žr. *Philips/ Commission* (343 punktas), kur Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad „...nors Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 9 straipsnio 3 dalies pirmąja pastraipa Komisijai suteikiama plati teisė spręsti savo nuožiūra dėl koncentracijos klausimų perdavimo, ji negali nuspręsti dėl tokio perdavimo, jeigu, ištyrus valstybės narės prašymą dėl perdavimo, dėl tikslų ir nuoseklių įrodymų aišku, kad toks perdavimas negali užtikrinti veiksmingos konkurencijos tam tikroje rinkoje“; taip pat žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. T-346/02 ir T-347/02 *Cableuropa SA/ Commission*, byla dar nepaskelbta (215 punktas). Aplinkybės, reikšmingos Komisijos įvertinimui, apima *inter alia* faktą, kad valstybė narė: i) turi specifinius konkurencijos įstatymus dėl koncentracijų kontrolės ir specializuotas institucijas, užtikrinančias, kad šie įstatymai būtų įgyvendinti tai prižiūrint nacionaliniams teismams; ii) tiksliai nustatė konkurencijos problemas, dėl koncentracijos kylančias valstybės narės atitinkamose rinkose (žr. *Philips/ Commission* 346–347 punktus, cituota pirmiau).

⁽¹⁴⁾ Tai gali susiję su atitinkamomis išlaidomis, laiko eikvojimą, teisinį neapibrėžtumą ir prieštarų vertinimų riziką, kurie gali atsirasti keletui institucijų atliekant tyrimą ar jo dalį.

⁽¹⁵⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 konstatuojamąją dalį.

12. Kur tai įmanoma, turėtų būti vengiama klausimų suskaidymo juos perduodant⁽¹⁶⁾, išskyrus tuos atvejus, kai keletas institucijų galėtų geriau užtikrinti veiksmingą konkurencijos apsaugą visose rinkose, kurioms sandoris daro poveikį. Atitinkamai, nors pagal 4 straipsnio 4 dalį ir 9 straipsnį daliniai perdavimai yra įmanomi, paprastai derėtų, kad visą klausimą (arba bent visas jo susijusias dalis) nagrinėtų viena institucija⁽¹⁷⁾.

Teisinis apibrėžtumas

13. Tinkamai reikėtų įvertinti teisinio apibrėžtumo, susijusio su konkrečia koncentracija, svarbą visų suinteresuotųjų požiūriu⁽¹⁸⁾. Paprastai perdavimas turėtų būti atliekamas tik tada, kai yra būtina priežastis nukrypti nuo „pradinės kompetencijos“ sprendžiant konkretų klausimą, ypač – etape po pranešimo apie koncentraciją. Panašiai, jei perdavimas buvo atliktas prieš pranešant, turėtų būti kaip įmanoma vengiama perduoti tą patį klausimą po pranešimo⁽¹⁹⁾.
14. Į teisinio apibrėžtumo svarbą turėtų būti atsižvelgiama paisant perdavimo teisinių kriterijų, ypač – griežtų galutinių terminų iki pranešimo apie koncentraciją etape. Atitinkamai perdavimai prieš pranešant iš esmės turėtų apsiriboti tais atvejais, kai iš pat pradžių yra gana paprasta nustatyti geografinės rinkos apimtį ir (ar) galimo konkurencinio poveikio buvimą, kad galima būtų nedelsiant išspręsti tokius prašymus.

Klausimų perdavimas: teisiniai reikalavimai ir kiti svarstyliniai veiksniai

Perdavimai prieš pranešant

15. Perdavimo prieš pranešant sistema pradedama taikyti gavus besijungiančių šalių pateiktą argumentuotą pareiškimą. Paduodamos tokį prašymą, besijungiančios šalys privalo: pirma, patikrinti, ar Susijungimų reglamente numatyti atitinkami teisiniai reikalavimai yra įgyvendinti ir, antra, ar perdavimai prieš pranešant atitiks pirmiau išdėstytus pagrindinius principus.

Komisijos kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas valstybių narių kompetencijai remiantis 4 straipsnio 4 dalimi

Teisiniai reikalavimai

16. Kad Komisija remiantis 4 straipsnio 4 dalimi perduotų klausimą vienai ar kelioms valstybėms narėms, turi būti įgyvendinti du teisiniai reikalavimai:
- turi būti požymių, kad koncentracija gali turėti didelį poveikį konkurencijai rinkoje ar rinkose,
 - aptariama(-os) rinka(-os) turi būti valstybės narės teritorijoje ir atitikti atskiros rinkos požymius.

⁽¹⁶⁾ Pirmosios instancijos teismo byloje *Philips/ Commission* laikėsi požiūrio, *obiter dictum*, kad klausimų „skaidymas, nors dėl 9 straipsnio taikymo praktikos galimas, yra nepageidautinas vieno langelio principo, kuriuo grindžiamas Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89, požiūriu“. Be to, Teismas, pripažinęs, kad „Komisijos ir valstybių narių „nenuoseklių arba net nesuderinamų“, sprendimų rizika yra neatskiriama nuo 9 straipsnyje įtvirtintos perdavimo sistemos“, leido aiškiai suvokti, kad jo požiūriu tai nėra pageidautina (Žr. 350 ir 380 punktus).

⁽¹⁷⁾ Tai atitinka Komisijos sprendimą byloje M.2389 *Shell/DEA* ir M.2533 *BP/E.ON*, perduoti Vokietijai visus klausimus dėl naftos vartojimo produktų rinkų. Komisija pasiliko klausimų dalis, susijusias su gavybos rinkomis. Panašiai byloje M.2706 *P&O Princess/Carnival* Komisija, pasinaudodama teise spręsti savo nuožiūra, neperdavė dalies klausimo Jungtinei Karalystei, nes siekė išvengti klausimo suskaidymo (Žr. Komisijos spaudos pareiškimą 2002 4 11, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Žr. Susijungimų reglamento 11 konstatuojamąją dalį.

⁽¹⁹⁾ Žr. Susijungimų reglamento 14 konstatuojamąją dalį. Žinoma, tai priklauso nuo šalių, išsamiai ir garbingai atskleidusių visus susijusius faktus jų prašyme dėl perdavimo prieš pranešant.

17. Dėl *pirmojo kriterijaus* pažymėtina, kad pateikiančios prašymą šalys iš esmės privalo įrodyti, kad sandoris gali potencialiai paveikti konkurenciją valstybės narės atskiroje rinkoje, todėl tai turėtų būti išnagrinėta. Tokie požymiai iš esmės negali būti daugiau negu preliminarūs ir neturi įtakoti tyrimo rezultato. Nors šalys nėra įpareigosios įrodyti, kad poveikis konkurencijai gali būti neigiamas ⁽²⁰⁾, jos turėtų nurodyti rodiklius, kurie apibendrintai atskleistų tam tikrų poveikių konkurencijai, kylančių iš sandorio, buvimą ⁽²¹⁾.
18. Dėl *antrojo kriterijaus* pažymėtina, kad pateikiančios prašymą šalys privalo įrodyti, kad geografinė(-ės) rinka(-os), kurioje(-iose) konkurencijai pirma apibūdintu būdu (17 punktą) daro poveikį sandoris, yra nacionalinė(-ės) arba savo apimtimi mažesnė(-ės) negu nacionalinė(-ės) ⁽²²⁾.

Kiti svarstyliniai veiksniai

19. Siekdamas gauti prašymo dėl perdavimo laukiamą rezultatą, besijungiančios šalys, paduodamos prašymą, be teisinių reikalavimų patikrinimo turėtų įvertinti ar tikėtina, kad klausimo perdavimas bus laikomas tinkamu. Tai apimtų pirmiau išdėstytą (8-14 punktuose) pagrindinių principų išnagrinėjimą, ypač patikrinimą ar konkurencijos institucija ar institucijos, kuriai(-oms) jos ketina perduoti nagrinėti klausimą, yra tinkamiausia(-ios) jį nagrinėti. Tuo tikslu turėtų būti atsižvelgiama tiek į sandorio poveikio konkurencijai tikėtiną vietą, tiek į tai, ar nacionalinė konkurencijos institucija (NKI) būtų tinkama nagrinėti sandorį.
20. Bendrijos masto koncentracijos, kurios gali paveikti konkurenciją nacionalinėse ar savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose ir kurių poveikis apsiribos ar pagrindinis ekonominis poveikis bus nukreiptas į vienintelę valstybę narę ⁽²³⁾, yra tinkamiausi atvejai perduoti nagrinėti klausimus tai valstybei narei. Tai ypač taikoma tais atvejais, kai poveikis pasireikštų atskirai rinkai, nesudarančiai didelės bendrosios rinkos dalies. Jeigu klausimas perduodamas tik vienai valstybei narei, taip pat užtikrinama „vieno langelio“ sistemos nauda.
21. Bendrijos masto koncentracijos, kurios nepaisant galimo didelio jų poveikio konkurencijai nacionalinėje rinkoje, potencialiai darys esminius poveikius keliose valstybėse (pvz., kadangi koncentracijos poveikis vienoje geografinėje rinkoje gali turėti didelių atgarsių kitų valstybių narių geografinėse rinkose arba kadangi jie gali sukelti galimus uždarojo efekto ir su tuo susijusį bendrosios rinkos

⁽²⁰⁾ Žr. 16 konstatuojamąją dalį, kurioje nustatyta, kad „...iš konkrečių įmonių neturėtų būti reikalaujama įrodyti, kad koncentracijos poveikis būtų žalingas konkurencijai“.

⁽²¹⁾ „Rinkų, kurioms daromas poveikis“, kaip nurodyta RS formoje, buvimas paprastai laikomas pakankamu, kad būtų atitinkami 4 straipsnio 4 dalies reikalavimai. Tačiau šalys gali nurodyti bet kokius veiksnius, kurie galėtų būti susiję su klausimo konkurenciniu tyrimu (rinkos užėmimas, vertikali integracija ir t. t.).

⁽²²⁾ Šiuo tikslu pateikiančios prašymą šalys turėtų atsižvelgti į tuos veiksnius, kurie paprastai galima spręsti apie nacionalines arba mažesnes negu nacionalinės rinkas, pavyzdžiui, pirmiausia produktų ypatybės (pvz., žema produktų vertė, palyginti su didelėmis vežimo išlaidomis), ypatingi paklausos (pvz., galutiniai vartotojai yra arti savo veiklos vietos) ir pasiūlos ypatumai, ryškūs kainų ir rinkos dalių skirtumai skirtingose šalyse, šalies vartotojų įpročiai, skirtingos reguliavimo sistemos, mokesčių ir kiti teisės aktai. Papildomų nurodymų galima rasti Komisijos pranešime dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams (OL C 372, 1997 12 9, p. 5).

⁽²³⁾ Pavyzdžiui, žr. Komisijos perdavimą spręsti klausimą dėl tam tikrų atskirų naftos saugyklų rinkų įvertinimo Prancūzijos institucijoms byloje M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina* ir byloje M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, byloje M.1030 *Lafarge/Redland*, byloje M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, byloje M.2760 *Nehlsen/Reithmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, ir byloje M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; byla M.2845 *Sogetel/Canal Satellite Digital/ Vias Digital*.

suskaidymą⁽²⁴⁾), galimybė būti tinkamomis perdavimui priklausys nuo konkrečių klausimo aplinkybių. Kadangi tiek Komisija, tiek valstybės narės gali turėti vienodai geras priemones arba galėti pačios spręsti tuos klausimus, reikėtų išlaikyti pakankamą laisvę spręsti savo nuožiūra dėl tokių klausimų perdavimo.

22. Bendrijos masto koncentracijų, kurios potencialiai turi poveikį konkurencijai keliose nacionalinėse arba savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose, esančiose daugiau negu vienoje valstybėje narėje, galimybė būti tinkamomis perdavimui valstybių narių kompetencijai priklausys nuo konkrečių kiekvieno atskiro atvejo veiksnių, pavyzdžiui, nuo galinčių patirti didelį poveikį nacionalinių rinkų skaičiaus, perspektyvos išspręsti galimas problemas proporcingomis, tarpusavyje neprieštaraujančiomis priemonėmis ir tyrimo pastangų, kurių gali prireikti sprendžiamam klausimui. Jei sprendžiamas klausimas galėtų sukelti konkurencijos problemų keliose valstybėse narėse ir jam reikėtų koordinuoto tyrimo ir priemonių padėčiai ištaisyti, tai sąlygotų, kad Komisija išlaikytų kompetenciją spręsti visą klausimą iš esmės⁽²⁵⁾. Kita vertus, jei sprendžiamas klausimas sukelia konkurencijos problemų, kurioms, nors ir susijusioms su daugiau negu vienos valstybės narės nacionalinėmis rinkomis, nereikia koordinuoto tyrimo ir (arba) priemonių padėčiai ištaisyti, perdavimas valstybių narių kompetencijai gali būti tinkamas. Kai kuriais atvejais⁽²⁶⁾ dėl didelių konkurencinių sąlygų valstybių narių rinkose, kurioms daromas poveikis, skirtumų Komisija nusprendė, kad klausimą dėl koncentracijos derėtų perduoti daugiau negu vienai suinteresuotai valstybei narei. Nors tokiais atvejais klausimo sprendimo suskaidymas iš besijungiančių šalių atima „vieno langelio“ sistemos teikiamą naudą, ši aplinkybė yra svarbi perdavimo prieš pranešant stadijoje, atsižvelgiant į tai, kad perdavimas yra atliekamas savanoriško besijungiančių šalių prašymo pagrindu.

23. Kiek įmanoma, dėmesys turi būti kreipiamas į tai, ar NKI, kurių kompetencijai ketinama perduoti klausimą, turi specialių žinių apie vietines rinkas⁽²⁷⁾ arba nagrinėja ar ketina nagrinėti kitą sandorį, susijusį su tiriamu sektoriumi⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Žr. bylą M.580 *ABB/Daimler Benz*, kurioje Komisija nesutiko su Vokietijos prašymu remiantis 9 straipsniu perduoti klausimą jai spręsti dėl to, kad nors konkurencijos problemos apsiribojo Vokietijos rinkomis, sandoris (kuris sukurtų didžiausią pasaulyje geležinkelio įrangos tiekėją) turėtų reikšmingų atgarsių visoje Europoje. Taip pat žr. bylą M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kurioje, nepaisant Ispanijos prašymo remiantis 9 straipsniu perduoti jai spręsti klausimą, Komisija atliko tyrimą ir priėmė sprendimą vadovaujantis 8 straipsnio 2 dalimi.

⁽²⁵⁾ Keletas pavyzdžių yra byloje M.1383 *Exxon/Mobil*, kurioje Komisija, motyvuodama tuo, kad atvejui reikalingas vienintelis ir nuoseklus priemonių visetas, skirtas visiems probleminiams klausimams spręsti, atliko tyrimą nepaisant jai adresuoto Jungtinės Karalystės prašymo perduoti šiai spręsti dalį klausimo dėl koncentracijos, susijusios su automobilių kuro, pardavinėjamo mažmenomis Šiaurės vakarų Škotijoje, rinka; taip pat žr. bylą M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kurioje, nors JK institucijos vertino „Royal Caribbean“ konkurencines kainas, Komisija nesutiko su prašymu dėl dalinio perdavimo dėl to, kad būtų išvengta klausimo skaidymo ir kad apsaugotų vienintelį įvairių nacionalinių priemonių poveikį patyrusių rinkų tyrimą.

⁽²⁶⁾ Žr. bylas M.2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M.1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Byloje M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* Komisija perdavė klausimą Vokietijai, nes ši galėjo geriau ištirti vietines sąlygas 85 000 pardavimo taškų Vokietijoje; klausimo perdavimas Nyderlandams buvo atliktas byloje M.1060 *Vendex/KBB*, nes jie galėjo geriau įvertinti vietos vartotojų pomėgius ir įpročius; taip pat žr. bylą M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, bylą M.2621 *SEB/Moulinex* (kurioje vartotojų pasirinkimai ir prekybinė bei vadybinė praktika buvo specifinė Prancūzijos rinkoje); bylą M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* ir bylą M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Pavyzdžiui, byloje M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* Komisija perdavė klausimą, nes JK institucijos tyrė papildomus Lloyds pasiūlymus, neviršijančius EBSR ribų; perdavimas sudarė sąlygas abu pasiūlymus ištirti tai pačiai institucijai; byloje M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* klausimas, susijęs su dviem sandoriais, kurie su trečiuoju, apie kurį pranešta Vokietijoje, būtų sudarę konkurencijos problemų, buvo perduotas Vokietijai; perdavimas užtikrino, kad visi trys sandoriai buvo išnagrinėti panašiu būdu; byloje M.2044 *Interbrew/Bass* Komisija perdavė klausimą JK institucijoms, kadangi jos neseniai buvo atlikusios tyrimus tose pačiose rinkose; panašiai taip pat žr. bylas M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalilitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG* ir M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* ir kitus šešis „Electrabel“ sandorius dėl vietinių paskirstytojų įsigijimo. Tačiau byloje M.2706 *P&O Princess/Carnival*, nors JK institucijos vertino „Royal Caribbean“ konkurencinį pasiūlymą, Komisija nesutiko su prašymu dėl dalinio perdavimo. Komisija nustatė preliminarias konkurencijos problemas susijungimų paveiktose kitose nacionalinėse rinkose ir dėl to siekė išvengti klausimo suskaidymo (Žr. Komisijos spaudos pranešimą 2002 4 11, IP/02/552).

Valstybių narių kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas Komisijos kompetencijai remiantis 4 straipsnio 5 dalimi

Teisiniai reikalavimai

24. Pagal 4 straipsnio 5 dalį sandorio šalims, prašančioms perduoti klausimą Komisijos kompetencijai, taikomi tik du teisiniai reikalavimai: sandoris turi būti laikomas koncentracija, kaip numatyta Susijungimų reglamento 3 straipsnyje, ir koncentraciją turi būti galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionaliniais konkurencijos teisės aktais, skirtais susijungimams kontroliuoti (Taip pat žr. 65 et seq ir 70 et seq punktus).

Kiti svarstyteni veiksniai

25. Siekiant gauti laukiamą prašymo dėl perdavimo rezultatą, besijungiančios šalys, paduodamos prašymą, be teisinių reikalavimų patikrinimo, turėtų įvertinti, ar tikėtina, kad klausimo perdavimas bus laikomas tinkamu. Tai apimtų pirmiau išdėstytų pagrindinių principų taikymo ir konkrečiai – klausimo, ar Komisija yra tinkamesnė institucija klausimui spręsti, išnagrinėjimą.
26. Šiuo požiūriu Susijungimų reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „prašymai perduoti klausimą Komisijos kompetencijai prieš pranešant labai būtų naudingi tokiose situacijose, kai koncentracija darytų poveikį konkurencijai už vienos valstybės narės teritorijos ribų“. Ypač turėtų būti atsižvelgiama į sandorio poveikio konkurencijai tikėtiną vietą ir į tai, ar Komisija būtų tinkama institucija nagrinėti sandorį.
27. Turėtų būti vertinama, ar klausimas tikrai darytų poveikį kelių valstybių teritorijoje, konkrečiai kreipiant dėmesį į tokius elementus kaip galimas poveikis konkurencijai ir tyrimo bei įgyvendinimo įgaliojimai, kurių galėtų reikėti šiam poveikiui tirti. Šiuo požiūriu ypatingas dėmesys turėtų būti kreipiamas į tai, ar klausimas galėtų potencialiai daryti konkurencijai poveikį vienoje ar daugiau rinkų, kuriai(-ioms) daro įtaką koncentracija. Bet kuriuo atveju, galimo poveikio konkurencijai požymiai savo pobūdžiu negali būti daugiau negu preliminarūs⁽²⁹⁾ ir neturi įtakoti tyrimo rezultato. Šalims nėra būtina nurodyti, kad poveikis konkurencijai gali būti žalingas.
28. Klausimai, kai rinka(-os), kurioje(-iose) galimas potencialus poveikis konkurencijai, geografiniu požiūriu yra platesnė(-s) negu nacionalinė(-s)⁽³⁰⁾, arba kai kurios rinkos, kurioms gali būti daromas poveikis, yra platesnės negu nacionalinės ir pagrindinis ekonominis koncentracijos poveikis yra susijęs su šiomis rinkomis, yra tinkamiausi perdavimui Komisijos kompetencijai klausimai. Šiais atvejais, kai konkurencinė dinamika perauga valstybių teritorijų ribas ir todėl tam reikėtų kelių valstybių tyrimo pastangų bei atitinkamų įgyvendinimo įgaliojimų, Komisija galėtų geriausiai atlikti tyrimą.

⁽²⁹⁾ „Rinkų, kurioms daromas poveikis“, kaip nurodyta RS formoje, buvimas paprastai laikomas pakankamu. Tačiau šalys gali nurodyti bet kokius veiksnius, kurie galėtų būti susiję su klausimo konkurenciniu tyrimu (rinkos užėmimas, vertikali integracija ir t. t.).

⁽³⁰⁾ Žr. jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, paveikusio pasaulines rinkas, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2738 *GE/Unison* ir jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, paveikusio Vakarų Europos rinkas, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2698 *Promatech/Sulzer*; taip pat žr. *EB susijungimų reglamento 22 straipsnio taikymo Nacionalinių konkurencijos institucijų, priklausančių EKI sistemai, veikloje principų*, – leidinį išleido Europos konkurencijos institucijos (EKI) – 11 punktą.

29. Komisijai labiau tiktų nagrinėti klausimus (įskaitant tyrimą, vertinimą ir galimas priemones padėčiai ištaisyti), galinčius sukelti potencialių konkurencijos problemų keliose nacionalinėse arba savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose, esančiose keliose skirtingose valstybėse narėse ⁽³¹⁾. Siekiant užtikrinti nuoseklų ir veiksmingą nagrinėjimą keliose skirtingose valstybėse, Komisija, pasinaudodama tinkamais tyrimo įgaliojimais ir sprendama konkurencijos problemas nuosekliausių priemonių pagalba, tikėtina geriausiai iširtų tokius klausimus.
30. Analogiškai tam, kas buvo pirmiau išdėstyta dėl 4 straipsnio 4 dalies, koncentracijų, nepaisant galimo didelio jų poveikio konkurencijai valstybės teritorijoje esančioje rinkoje, bet galinčių daryti poveikį konkurencijai keliose valstybėse, perdavimo tinkamumas priklausys nuo konkrečių klausimo aplinkybių. Kadangi tiek Komisija, tiek valstybės narės gali būti vienodai tinkamos spręsti tuos klausimus, reikėtų išlaikyti pakankamą laisvę spręsti savo nuožiūra dėl tokių klausimų perdavimo.
31. Kiek įmanoma dėmesys turėtų būti kreipiamas į tai, ar būtent Komisija galėtų tinkamai išnagrinėti klausimą, ypač atsižvelgdama į tokius veiksnius kaip specialių žinių turėjimas ar patirtis tiriamame sektoriuje. Juo didesnė susijungimų galimybė daryti poveikį konkurencijai keliose valstybių narių teritorijose, juo labiau tikėtina, kad Komisija geriau atliktų tyrimą, ypač nustatydama faktus ir panaudodama įgyvendinimo įgaliojimus.
32. Galiausiai, besijungiančios šalys gali nurodyti, kad, nors ir nėra aiškaus poveikio konkurencijai, klausimą būtina nagrinėti Komisijai, ypač atsižvelgiant į veiksnius, tokius kaip išlaidos ir laiko eikvojimas, kylančius dėl kartotinių kreipimųsi valstybėse narėse ⁽³²⁾.

Perdavimai po pranešimo

Komisijos kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas valstybių narių kompetencijai remiantis 9 straipsniu

33. Po pranešimo Komisijai apie koncentraciją valstybė narė, norėdama prašyti perduoti klausimą, gali pasinaudoti dviem galimybėmis, numatytomis 9 straipsnyje – atitinkamai 9 straipsnio 2 dalies a punktu ir 9 straipsnio 2 dalies b punktu.

9 straipsnio 2 dalies a punktas

Teisiniai reikalavimai

34. Siekiant valstybei narei arba valstybėms narėms perduoti klausimą remiantis 9 straipsnio 2 dalies a punktu turi būti įgyvendinti šie teisiniai reikalavimai:
- koncentracija turi kelti didelę grėsmę konkurencijai rinkoje, ir
 - ši rinka turi būti prašančiojoje valstybėje ir turėti visus atskiros rinkos požymius.
35. Dėl pirmojo kriterijaus pažymėtina, kad prašančioji valstybė narė iš esmės privalo įrodyti, kad remiantis preliminaria analize yra reali grėsmė, kad sandoris gali turėti didelį žalingą poveikį konkurencijai, ir dėl to reikalingas išsamus nagrinėjimas. Tokiais preliminariais požymiais gali būti laikomi *prima facie* galimo didelio žalingo poveikio įrodymai, tačiau jie negali įtakoti išsamaus tyrimo rezultatų.

⁽³¹⁾ Toks atvejis, pavyzdžiui, būtų susijęs su tyrimu, kai nacionalinės rinkos (arba konkurencijos vertinimo aspektu net smulkesnės negu nacionalinės), kurioms daromas poveikis, nepaisant to, turi bendrus Europos masto arba pasaulinio masto prekės ženklus, Europos masto arba pasaulinio masto intelektinės nuosavybės teises arba centralizuotą gamybą ar prekybą, mažiausiai tokiu laipsniu, kad ši centralizuota gamyba ar prekyba gali paveikti priemones padėčiai ištaisyti.

⁽³²⁾ Žr. Susijungimų reglamento 12 ir 16 konstatuojamąsias dalis.

36. Dėl *antrojo kriterijaus* pažymėtina, kad valstybė narė privalo įrodyti, kad geografinė(-ės) rinka(-os), kurioje(-iose) konkurencijai sandoris daro poveikį jau apibūdintu būdu (35 punkte), yra nacionalinė(-ės) arba savo apimtimi mažesnės negu nacionalinė(-ės) ⁽³³⁾.

Kiti svarstyteni veiksniai

37. Be teisinių reikalavimų patikrinimo, reikėtų apsvarstyti ir kitus veiksnius, siekiant įvertinti, ar klausimo perdavimas būtų laikomas tinkamu. Tai apimtų pirmiau išdėstytų pagrindinių principų taikymo išnagrinėjimą ir ypač išnagrinėjimą, ar konkurencijos institucija(-os), prašanti(-čios) perduoti klausimą, galėtų geriausiai išspręsti klausimą. Šiuo tikslu turėtų būti atsižvelgiama tiek į sandorio poveikio konkurencijai tikėtiną vietą, tiek į tai, kaip NKI yra pasirengusi nagrinėti sandorį. (žr. 19–23 punktus).

9 straipsnio 2 dalies b punktas

Teisiniai reikalavimai

38. Siekiant valstybei narei arba valstybėms narėms perduoti klausimą remiantis 9 straipsnio 2 dalies b punktu turi būti įgyvendinti šie teisiniai reikalavimai:

- i) koncentracija turi *daryti poveikį konkurencijai rinkoje* ir
- ii) ši rinka *būti prašančiojoje valstybėje narėje, turėti visus atskiros rinkos požymius ir neturi sudaryti didelės bendrosios rinkos dalies*.

39. Dėl *pirmojo kriterijaus* pažymėtina, kad prašančioji valstybė narė privalo įrodyti, remdamasi preliminaria analize, kad koncentracija gali daryti poveikį konkurencijai rinkoje. Tokiais preliminariais požymiais gali būti laikomi *prima facie* tokio galimo žalingo poveikio įrodymai, tačiau jie negali įtakoti išsamaus tyrimo rezultatų.

40. Dėl *antrojo kriterijaus* pažymėtina, kad prašančioji valstybė narė privalo įrodyti ne tik tai, kad rinka, kurioje konkurencijai yra ką tik nurodytu būdu (38 punkte) sandoris daro poveikį, yra atskira rinka valstybėje narėje, bet ir tai, kad ji nesudaro didelės bendrosios rinkos dalies. Šiuo atžvilgiu, remiantis ankstesne praktika ir teismų praktika ⁽³⁴⁾, matyti, kad tokie atvejai paprastai yra būdingi siauros geografinės apimties rinkoms valstybėje narėje.

⁽³³⁾ Žr. Komisijos pranešimą dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams (OL C 372, 1997 12 9, p. 5).

⁽³⁴⁾ Žr. Komisijos perdavimus, atliktus pagal 9 straipsnio 2 dalies b punktą: byloje M.2446, *Govia/Connex South Central*, kur koncentracija darė poveikį konkurencijai Jungtinės Karalystės Londono/Gatwick-Brighton rajono geležinkeliuose; byloje M.2730, *Connex/DNVBVG*, kurioje sandoris darė poveikį konkurencijai Riesa rajono vietinio viešojo transporto paslaugų rinkoje; ir byloje M.3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kur sandoris darė poveikį konkurencijai Jungtinės Karalystės Londono, Jorkšyro ir Lankašyro rajonų pieno pristatymo paslaugos rinkoje. Apibūdinant bendrosios rinkos nedidelę dalį, nurodymų galima rasti teismų praktikoje, susijusioje su EB sutarties 82 straipsnio taikymu. Šiame kontekste Teisingumo Teismas, remdamasis *inter alia* empiriniais įrodymais, pateikė plačią sąvoką, kas gali sudaryti didelę bendrosios rinkos dalį. Pavyzdžiui, teismų praktikoje galima rasti nuorodų, iš esmės pagrįstų praktiniais kriterijais, kaip „pačios produkcijos ir jos vartojimo pobūdis ir apimtys, taip pat pardavėjų ir pirkėjų išskirtinai bei ekonominės galimybės“. Žr. byla 40/73, *Suiker Unie/Commission*, [1975], ECR 1663. Taip pat žr. bylą C-179/90, *Porto di Genova*, 1991, ECR 5889, kurioje buvo laikoma, kad Genujos uostas užėmė didelę bendrosios rinkos dalį. Teismas savo praktikoje keletą kartų pažymėjo, kad kelios atskiros rinkos gali kartu sudaryti didelę bendrosios rinkos dalį. Žr., pavyzdžiui, bylos C-323/93, *Centre d'insemination de la Crespelle* [1994] ECR I-5077, 17 punktą, kur Teismas nurodė: „šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad kiekvienas apvaisinimo centras buvo teisėtai įsteigtas ir turi išskirtines teises aptarnauti tam tikrą teritoriją, šie centrai pagal nacionalinius teisės aktus įgijo išskirtines teises. Tos nacionalinės teisės nuostatos dėl įmonių, kurios turėjo monopolį ribotose teritorijose, bet kartu apėmė visą valstybės narės teritoriją, sukūrė dominuojančią padėtį Sutarties 86 straipsnio prasme didelėje bendrosios rinkos dalyje“.

41. Jei tokios sąlygos yra tenkinamos, Komisija privalo perduoti klausimą.

Valstybių narių kompetencijai priskirtų klausimų perdavimas Komisijai remiantis 22 straipsniu

Teisiniai reikalavimai

42. Siekiant perduoti klausimą iš vienos ar kelių valstybės(-ių) narės(-ių) Komisijai remiantis 22 straipsniu, kaip būtinos prielaidos turėtų būti įgyvendinti du teisiniai reikalavimai:

- i) koncentracija turi daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių,
- ii) turi kelti grėsmę padaryti didelį poveikį konkurencijai prašymą pateikiančioje valstybėje narėje ar narėse.

43. Dėl pirmojo kriterijaus pažymėtina, kad koncentracija atitinka šį reikalavimą tada, kai ji gali pastebimai paveikti prekybos tarp valstybių narių modelį⁽³⁵⁾.

44. Dėl antrojo kriterijaus pažymėtina, kad taip pat, kaip ir pagal 9 straipsnio 2 dalies a punktą, perduodančioji valstybė narė ar narės, remdamosi preliminaria analize, iš esmės privalo įrodyti, kad yra reali grėsmė, jog sandoris dėl susijungimo gali padaryti didelį žalingą poveikį konkurencijai, todėl klausimas turi būti išsamiai išnagrinėtas. Tokiais preliminariais požymiais gali būti laikomi *prima facie* galimo didelio žalingo poveikio įrodymai, tačiau jie negali įtakoti išsamaus tyrimo rezultatų.

Kiti svarstyliniai veiksniai

45. Kadangi perdavimams Komisijai po pranešimo gali prireikti besijungiančiųjų šalių papildomų išlaidų ir laiko, jų reikėtų atlikti tik tais atvejais, kai kyla reali žalingo poveikio konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių grėsmė ir kai klausimą būtų geriausia nagrinėti Bendrijos lygmeniu⁽³⁶⁾. Labiausiai tinkamos perduoti Komisijai remiantis 22 straipsniu yra šios klausimų kategorijos:

- klausimai, kurie susiję su didelėmis konkurencijos problemomis vienoje ar keiose rinkoje(-se), kuri yra geografiniu atžvilgiu platesnė(-s) nei nacionalinė(-s), arba kai rinkos, kurioms potencialiai daromas poveikis, yra platesnės negu nacionalinės ir kur pagrindinis ekonominis koncentracijos poveikis yra susijęs su tokiomis rinkomis.
- kurie susiję su didelėmis konkurencijos problemomis nacionalinėse ar savo apimtimi mažesnėse negu nacionalinės rinkose, esančiose keliuose valstybėse narėse, kai būtina nuosekliai tirti klausimą (kiek tai yra susiję su galimomis teisės gynimo priemonėmis, taip pat atitinkamais atvejais – su tyrimo pastangomis), ir kur pagrindinis ekonominis koncentracijos poveikis yra susijęs su tokiomis rinkomis.

III. PERDAVIMO SISTEMOS MECHANIZMAS

A. BENDRAS PERDAVIMO SISTEMOS APIBUDINIMAS

46. Susijungimų reglamente yra nustatytos atitinkamos teisinės perdavimo sistemos veikimo taisyklės. 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose įtvirtintos taisyklės išsamiai nustato įvairius veiksmus, kurių būtina imtis, kad klausimas iš Komisijos būtų perduotas spręsti valstybėms narėms ir atvirkščiai.

⁽³⁵⁾ Analogiškai taip pat žr. Komisijos pranešimą –Gaires dėl Sutarties 81 ir 82 straipsniuose pateiktos poveikio prekybai sąvokos (OL L 101, 2004 4 27, p. 81).

⁽³⁶⁾ Žr. jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, darančio poveikį pasaulinėms rinkoms, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2738 *GE/Unison* ir jungtinių septynių valstybių narių klausimo dėl sandorio, darančio poveikį Vakarų Europos rinkai, perdavimą spręsti Komisijai byloje M.2698 *Promatech/Sulzer*; taip pat žr. *EB susijungimų reglamento 22 straipsnio taikymo Nacionalinių konkurencijos institucijų, priklausančių EKI sistemai, veikloje principų* – leidinį išleido Europos konkurencijos institucijos (EKI) – 11 punktą.

47. Kiekviena iš keturių atitinkamų perdavimo nuostatų numato savitą tam tikros kategorijos koncentracijos klausimo perdavimo mechanizmą. Nuostatos gali būti klasifikuojamos taip:
- a) klausimų perdavimas prieš pranešant apie koncentraciją:
 - i) iš Komisijos kompetencijos valstybių narių kompetencijai (4 straipsnio 4 dalis)
 - ii) iš valstybių narių kompetencijos Komisijos kompetencijai (4 straipsnio 5 dalis)
 - b) klausimų perdavimai po pranešimo apie koncentraciją:
 - i) iš Komisijos kompetencijos valstybių narių kompetencijai (9 straipsnis)
 - ii) iš valstybių narių kompetencijos Komisijos kompetencijai (22 straipsnis)
48. Schemos, pateiktos šio pranešimo I priede, grafiškai apibūdina įvairius procedūrinius perdavimo sistemos, numatytos 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose, etapus.

Perdavimai prieš pranešant

49. Prašyti klausimų perdavimo prieš pranešant apie koncentraciją gali tik suinteresuotos įmonės⁽³⁷⁾. Suinteresuotos įmonės privalo įvertinti, ar koncentracija atitinka kriterijus, nustatytus 4 straipsnio 4 dalyje (kad koncentracija yra Bendrijos masto, bet gali turėti didelį poveikį konkurencijai valstybės narės atskiroje rinkoje) arba 4 straipsnio 5 dalyje (kad koncentraciją, kuri nėra Bendrijos masto, būtų galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionaliniais konkurencijos teisės aktais). Tada suinteresuotos įmonės gali nuspręsti prašyti, pateikdamos argumentuotą RS formos prašymą, perduoti klausimą spręsti Komisijai arba valstybėms narėms. Komisija nedelsiant perduoda prašymą visoms valstybėms narėms. Tolesnis perdavimo procesas remiantis atitinkamai 4 straipsnio 4 ir 5 dalimis yra skirtingas.

— Pagal 4 straipsnio 4 dalį suinteresuota(-os) valstybė(-ės) narė(-ės)⁽³⁸⁾ per 15 darbo dienų nuo pareiškimo gavimo dienos gali sutikti ar nesutikti su prašymu. Jei valstybė narė nepateikia nuomonės, tai laikoma sutikimu⁽³⁹⁾. Jeigu suinteresuota(-os) valstybė(-ės) narė(-ės) sutinka su perdavimu, Komisija per papildomą maždaug 10 darbo dienų (25 darbo dienos nuo tada, kai Komisija gavo RS formą) laikotarpį turi nuspręsti, ar perduoti klausimą. Jei Komisija nepateikia nuomonės, tai laikoma pritarimu. Jei Komisija pritaria, pagal suinteresuotų įmonių prašymą klausimas (ar jo dalis arba kelios dalys) perduodamas vienos ar kelių valstybių narių kompetencijai. Jei klausimas perduodamas, suinteresuota valstybė narė ar valstybės narės perduoto klausimo dalies sprendimui taiko savo nacionalinę teisę⁽⁴⁰⁾. Taikomos 9 straipsnio 6–9 dalys.

⁽³⁷⁾ Terminas „suinteresuotos įmonės“ apima „asmenis“, nurodytus 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

⁽³⁸⁾ Suinteresuota(-os) valstybė(-ės) narė(-ės) yra nurodytos RS formoje; jei prašymas būtų patenkintas, joms būtų perduotas klausimas.

⁽³⁹⁾ Tai esminis visų perdavimo procedūrų, numatytų Susijungimų reglamente, požymis. Tai gali būti apibūdinta kaip „pritarantis tylėjimas“ arba neprieštaravimas: t.y. jeigu Komisija arba valstybė narė nepriima jokio sprendimo, tai laikoma jų sutikimu. Šis mechanizmas buvo įtvirtintas Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 9 straipsnio 5 dalyje. Dabar jis įtrauktas į Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 dalį (antrąją ir ketvirtąją pastraipas), 4 straipsnio 5 dalį (ketvirtąją pastraipą), 9 straipsnio 5 dalį, 22 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos paskutinį sakinį. Tačiau šis „pritariančio tylėjimo“ mechanizmas netaikomas 22 straipsnio 2 dalyje numatytiems valstybių narių sprendimams prisidėti prie prašymo.

⁽⁴⁰⁾ Pagal 4 straipsnio 4 dalį besijungiančioms šalims leidžiama prašyti dalies ar viso klausimo perdavimo. Komisija ir valstybės narės privalo pritariti arba nepritarti prašymui ir negali keisti jo apimtį, pavyzdžiui, perduoti klausimo dalies, jeigu buvo prašoma perduoti visą klausimą. Dalinio perdavimo atveju suinteresuota valstybė narė perduotai klausimo daliai taikys savo nacionalinę konkurencijos teisę. Likusiai klausimo daliai bus taikomas Susijungimų reglamentas, pagal Susijungimų reglamento 4 straipsnio 1 dalį suinteresuotos įmonės privalėtų pranešti apie neperduotos klausimo dalies koncentraciją, pateikdamos CO formą. Priešingai, jeigu valstybei narei perduodamas visas klausimas, 4 straipsnio 4 dalies paskutinėje pastraipoje nurodoma, kad nebūtų jokio įpareigojimo pranešti Komisijai apie koncentraciją. Komisija nespręstų šio klausimo. Suinteresuota valstybė narė visam klausimui taikytų savo nacionalinę teisę; jokia kita valstybė narė šio klausimo koncentracijai negalėtų taikyti savo nacionalinės konkurencijos teisės.

- Pagal 4 straipsnio 5 dalį suinteresuotos valstybės narės ⁽⁴¹⁾ per 15 darbo dienų nuo pareiškimo gavimo dienos gali sutikti ar nesutikti su prašymu. Pasibaigus šiam laikotarpiui Komisija patikrina, ar kokia nors valstybė narė, kurios kompetencijai priklausytų nagrinėti koncentraciją remdamasi savo nacionaliniais konkurencijos teisės aktais, nėra pareiškusi nesutikimo. Jei nė viena tokia kompetentinga valstybė narė nepareiškia nesutikimo, klausimas laikomas įgijusiu Bendrijos mastą, todėl yra perduodamas Komisijai, turinčiai išimtinę kompetenciją jį spręsti. Tuomet šalys, naudojamos CO formą, apie atvejį informuoja Komisiją. Kita vertus, jei viena ar kelios kompetentingos valstybės narės pareiškia savo nesutikimą, Komisija nedelsiant informuoja visas valstybes nares ir suinteresuotas įmones apie bet kokį nesutikimo pareiškimą, ir perdavimo procesas baigiasi. Tada šalys turi vadovautis taikomomis nacionalinėmis taisyklėmis reglamentuojančiomis pranešimus.

Perdavimai po pranešimo

50. Remiantis 9 straipsnio 2 dalimi ir 22 straipsnio 1 dalimi perdavimai po pranešimo pradedami pačių valstybių narių iniciatyva arba remiantis atitinkamai 9 straipsnio 2 dalimi ir 22 straipsnio 5 dalimi – Komisijos kvietimu. Procedūros skiriasi priklausomai nuo to, ar perduodama Komisijai, ar valstybėms narėms.

- Pagal 9 straipsnį valstybė narė gali prašyti, kad Komisija jos kompetencijai perduotų klausimą ar jo dalį dėl Bendrijos masto koncentracijos, apie kurią buvo pranešta Komisijai ir kuri kelia didelę grėsmę konkurencijai valstybės narės atskiroje rinkoje (9 straipsnio 2 dalies a punktas) arba kuri daro poveikį valstybės narės atskirai rinkai, kuri nesudaro didelės bendrosios rinkos dalies (9 straipsnio 2 dalies b punktas). Prašymas turėtų būti pateikiamas per 15 darbo dienų nuo tos dienos, kai valstybė narė gavo CO formos kopiją. Komisija pirmiausia turi patikrinti, ar laikomasi teisinių kriterijų. Tada ji, įgyvendindama savo administracinę teisę spręsti savo nuožiūra, gali nuspręsti perduoti klausimą ar jo dalį. Tuo atveju, kai prašymas perduoti klausimą yra pateiktas remiantis 9 straipsnio 2 dalies b punktu ir atitinka teisinius kriterijus, Komisija privalo (t. y. ji neturi teisės spręsti savo nuožiūra) perduoti klausimą. Sprendimas turi būti priimtas per 35 darbo dienas nuo pranešimo gavimo arba, kai procesą inicijavo Komisija, per 65 darbo dienas ⁽⁴²⁾. Jeigu klausimas perduodamas, tai suinteresuota valstybė narė taiko savo nacionalinę konkurencijos teisę, laikydama 9 straipsnio 6 ir 8 dalių.

- Pagal 22 straipsnį valstybė narė gali prašyti, kad Komisija spręstų koncentracijos, nesančios Bendrijos masto, bet darančios poveikį tarp valstybių narių vykstančiai prekybai ir kelia didelę grėsmę konkurencijai jos teritorijoje, klausimą. Prašymas turi būti pateiktas per 15 darbo dienų nuo nacionalinio pranešimo apie koncentraciją dienos arba, kai pranešti nereikalaujama, nuo tos dienos, kai suinteresuota valstybė narė apie koncentraciją „sužinojo“ ⁽⁴³⁾. Komisija persiunčia prašymą visoms valstybėms narėms. Kitos valstybės narės gali nuspręsti prisidėti prie prašymo ⁽⁴⁴⁾ per 15 darbo dienų nuo pirminio prašymo kopijos gavimo dienos. Visi terminai, susiję su koncentracija ir numatyti nacionalinėje teisėje, yra sustabdomi, kol bus priimtas sprendimas, kur bus nagrinėjamas

⁽⁴¹⁾ T. y. kompetentingos peržiūrėti klausimą pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę, jei nebūtų atliekamas perdavimas. Apie „kompetentingos tikrinti klausimą“ sąvoką žr. toliau B skirsnio 5 dalį.

⁽⁴²⁾ Dėl klausimų, kai Komisija atlieka parengiamuosius veiksmus 65 darbo dienas, žr. 9 straipsnio 4 dalies b punktą ir 5 dalį.

⁽⁴³⁾ Šiame kontekste sąvoka „sužinojo“, naudojama 22 straipsnyje, turėtų būti aiškinama kaip pakankamos informacijos preliminarium įvertinimui, ar yra kriterijai pateikti prašymą dėl perdavimo pagal 22 straipsnį, gavimas.

⁽⁴⁴⁾ Būtina pažymėti, kad pagal 22 straipsnį valstybė narė gali prisidėti prie pirminio prašymo net tada, kai jai nėra pranešta apie koncentraciją. Tačiau valstybės narės gali nesugebėti to padaryti, jei jos iš besijungiančių šalių nebuvo gavę būtinos informacijos tuo metu, kai Komisija jas informavo, kad kita valstybė narė pateikė prašymą dėl perdavimo. Nepaisant valstybių narių galimybes kreiptis į besijungiančias šalis, kad patikrintų, ar jos kompetentingos nagrinėti bet kurių konkrečių sandorių, pranešančiosioms šalims labai rekomenduojama, kai įmanoma, pateikti pranešimą apie koncentraciją visoms kompetentingoms valstybėms narėms vienu metu.

atvejis; iki pasibaigiant 15 darbo dienų laikotarpiui valstybė narė gali atkurti nacionalinėje teisėje numatytus terminus informuodama Komisiją ir besijungiančias šalis, kad ji nenori prisidėti prie prašymo. Pasibaigus 15 darbo dienų laikotarpiui, Komisija per kitas 10 darbo dienų turi apsispręsti, ar perimti klausimą iš prašančiosios(-ių) valstybės(-ių) narės(-ių). Jei Komisija perima klausimo sprendimą savo kompetencijon, nacionaliniai klausimo sprendimo procesai besikreipiančiose valstybėse narėse baigiasi, o Komisija pagal Susijungimų reglamento 22 straipsnio 4 dalį klausimą sprendžia prašančiųjų valstybių vardu⁽⁴⁵⁾. Nepateikusių prašymo valstybės gali toliau taikyti savo nacionalinę teisę.

51. Kitame pranešimo skirsnyje apibūdinama daugybė detalių sistemos elementų, siekiant pateikti gaires įmonėms, prašančioms perduoti klausimą prieš pranešant apie koncentraciją, arba toms, kurios gali būti sandorio, dėl kurio atliekamas perdavimas po pranešimo, šalimis.

B. PERDAVIMO MECHANIZMO ELEMENTAI

52. Šiame pranešimo skirsnyje pateikiamos gairės dėl tam tikrų perdavimo sistemos, numatytos Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 ir 22 straipsniuose, funkcionavimo aspektų.

1. Konkurencijos institucijų sistema

53. Susijungimų reglamento 19 straipsnio 2 dalyje numatyta, Komisija privalo vykdyti tame reglamente numatytas procedūras palaikydama glaudų ir nuolatinį ryšį su valstybių narių kompetentingomis institucijomis (NKI). Bendradarbiavimas ir dialogas tarp Komisijos ir NKI ir tarp pačių NKI yra ypač svarbūs tuo atveju, kai koncentracijos yra perdavimo sistemos, numatytos Susijungimų reglamente, objektai.
54. Pagal Susijungimų reglamento 14 konstatuojamąją dalį „Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos kartu turėtų sukurti valdžios institucijų tinklą, kurios savo atitinkamą kompetenciją taiko glaudžiai bendradarbiaudamos, naudodamosi veiksmingomis keitimosi informacija ir konsultavimosi priemonėmis, siekdamos, kad klausimą nagrinėtų labiausiai tam tinkanti institucija, laikydamosi subsidiarumo principo ir stengdamosi kiek įmanoma užtikrinti, kad apie konkrečią koncentraciją nebūtų siunčiami kartotiniai pranešimai“.
55. Tinklas turėtų užtikrinti veiksmingą koncentracijų klausimų paskirstymą pagal II skirsnyje apibūdintus principus. Jis garantuoja sklandų spręstinių klausimų perdavimo prieš pranešant apie koncentraciją mechanizmo veikimą, taip pat, kiek iš anksto galima numatyti, sukuria sistemą, pagal kurią potencialūs prašymai dėl spręstinių klausimų perdavimo po pranešimo būtų nustatomi kaip įmanoma greičiau⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Kai pagal 22 straipsnį Komisija vienos ar kelių valstybių narių vardu nagrinėja koncentraciją, ji gali priimti visus esminius sprendimus, numatytus Susijungimų reglamento 6 ir 8 straipsniuose. Tai numatyta to reglamento 22 straipsnio 4 dalyje. Būtina pažymėti, kad Komisija nagrinėja koncentraciją pagal valstybių narių prašymą ir jų vardu. Todėl ši nuostata turėtų būti aiškinama taip, kad pagal ją Komisija privalo tikrinti koncentracijos poveikį tų valstybių narių teritorijose. Komisija nenagrinės koncentracijos poveikio tose valstybių narių, kurios neprisidėjo prie prašymo, teritorijose, išskyrus atvejus, kai toks nagrinėjimas yra būtinas koncentracijos poveikiui prašančiųjų valstybių narių teritorijose įvertinti (pavyzdžiui, kai geografinė rinka peržengia prašančiosios(-ių) valstybės(-ių) narės(-ių) teritoriją (-as)).

⁽⁴⁶⁾ Išankstinės žinios apie prašymo dėl perdavimo galimumą būtų svarbios Komisijai, pavyzdžiui, pagal Susijungimų reglamento 7 straipsnio 3 dalį sprendžiant, ar nepritarti prašymui nukrypti nuo sulaikančio poveikio.

56. Pagal 4 straipsnio 4 ir 5 dalis Komisija privalo „nedelsiant“⁽⁴⁷⁾ perduoti suinteresuotų įmonių parengtus argumentuotus prašymus. Komisija stengsis perduoti šiuos dokumentus kitą darbo dieną po tos dienos, kurią dokumentai buvo gauti ar išleisti. Tinkle, atsižvelgiant į aplinkybes, informacija bus keičiamasi naudojant įvairias priemones: elektroninį pašta, sausumos pašta, pasiuntinius, faksus, telefonus. Būtina pažymėti, kad išlaptinta ar konfidencialia informacija bus keičiamasi tarp šių ryšio taškų naudojant saugų elektroninį pašta arba bet kokią kitą saugią ryšių priemonę.
57. Visi tinklo nariai, įskaitant Komisiją ir visas NKI, jų pareigūnus, kitus tarnautojus ir kitus asmenis, kurie dirba šių institucijų prižiūrimi, taip pat valstybių narių kitų institucijų pareigūnus ir valstybės tarnautojus, pagal Susijungimų reglamento 17 straipsnį bus įpareigoti saugoti profesinę paslaptį. Jie neturi atskleisti neviešos informacijos, kurią įgijo taikant Susijungimų reglamentą, išskyrus atvejus, kai fiziniai arba juridiniai asmenys, pateikę šią informaciją, sutinka, kad ji būtų atskleista.
58. Tinkle konsultacijas teikia ir informacija keičiasi valstybinės vykdomosios institucijos, ir nėra keičiamos jokios įmonių teisės ar pareigos, kylančios iš Bendrijos arba nacionalinės teisės. Kiekviena konkurencijos institucija lieka visiškai atsakinga už tinkamo proceso tais klausimais, kuriuos ji sprendžia, užtikrinimą.

2. Perdavimo prieš pranešant apie koncentraciją sistemos taikymo pradžia; prašančiųjų šalių teikiama informacija

59. Kad perdavimo sistema veiktų greitai ir sklandžiai, svarbu, kad prašančiosios šalys prireikus laiku ir veiksmingiausiu būdu pateiktų išsamią ir tikslią informaciją. Teiktinai informacijai taikomi teisiniai reikalavimai ir netikslios, neišsamios ar klaidinančios informacijos teikimo pasekmės numatytos Susijungimų reglamente, Reglamente (EB) Nr. 802/2004 (toliau – Susijungimų reglamentą įgyvendinantis reglamentas) ir RS formoje⁽⁴⁸⁾.
60. RS formoje nurodyta kad, visa teikiama informacija argumentuotame teikime turi būti tiksli ir išsami. Jei šalys pateikia netikslią arba neišsamią informaciją, Komisija, remdamasi Susijungimų reglamento 6 straipsnio 3 dalies a punktu arba 8 straipsnio 6 dalies a punktu, gali arba priimti sprendimą pagal Susijungimų reglamento 6 straipsnio 1 dalies a punktą (kai tyrimo metu paaiškėja trūkumai, susiję su 4 straipsnio 5 dalies sąlygomis), arba atšaukti bet kurį sprendimą, priimtą vadovaujantis 6 arba 8 straipsnius, atlikus perdavimą pagal 4 straipsnio 5 dalį. Priėmus sprendimą pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba jį atšaukus, sandorio nagrinėjimui būtų vėl taikomi nacionaliniai teisės aktai. Tuo atveju, kai pagal 4 straipsnio 4 dalį perdavimai buvo atlikti remiantis netikslia arba neišsamia informacija, pagal 4 straipsnio 1 dalį Komisija gali reikalauti pateikti pranešimą. Be to, pagal Susijungimų reglamento 14 straipsnio 1 dalies a punktą Komisija gali skirti baudas. Galiausiai šalys taip pat turėtų žinoti, kad, jei perdavimas yra atliktas dėl netikslios arba neišsamios informacijos, nurodytos RS formoje, Komisija ir (arba) valstybės narės gali svarstyti perdavimo po pranešimo klausimą ir juo pakeisti perdavimą prieš pranešant, pagrįstą tokia netikslia ar neišsamia informacija⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Būtina pažymėti kad, kaip numatyta Susijungimų reglamento 19 straipsnio 1 dalyje, kad Komisija taip pat privalo perduoti NKI pranešimų arba svarbiausių dokumentų, pateiktų arba išleistų Komisijos, kopijas.

⁽⁴⁸⁾ RS forma pridėta prie 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 802/2004 įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 133, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴⁹⁾ Tai būtų tinkamas „teisės gynimo būdas“, kai prašančios šalys pateikė netikslią ar neišsamią informaciją, kuri neįtaikojo sąlygų pagal 4 straipsnio 5 dalį įvykdymo ir kuri Komisijai paaiškėjo tyrimo procese.

61. Teikdamos informaciją RS formoje arba prašydamos perduoti klausimą prieš pranešant, suinteresuotos įmonės neprivalo nurodyti, kad koncentracija darys žalingą poveikį konkurencijai⁽⁵⁰⁾. Tačiau jos turėtų pateikti kiek įmanoma daugiau informacijos, aiškiai rodančios, kaip koncentracija atitinka 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytus atitinkamus teisinius kriterijus ir kodėl prašyme nurodyta(-os) institucija(-os) būtų tinkamiausia(-ios) koncentracijos klausimui spręsti. Susijungimų reglamente nenumatyta ir neketinama numatyti, kad apie RS formos pateikimą būtų paskelbta. Todėl neviešas sandoris gali būti prašymo dėl perdavimo prieš pranešant objektu.
62. Net jeigu Komisija pagal Susijungimų reglamento įgyvendinimo reglamentą priimtų RS formą, užpildytą bet kuria oficialia Bendrijos kalba, suinteresuotoms įmonėms, teikiančioms tinkle paskirstomą informaciją, labai rekomenduojama vartoti kalbą, kuri būtų suprantama visiems informacijos adresatams. Dėl to valstybėms narėms būtų lengviau apdoroti tokius prašymus. Be to, kiek tai yra susiję su prašymais dėl klausimų perdavimo valstybės(-ių) narės(-ių) kompetencijai, prašančiosioms šalims labai rekomenduojama pridėti prašymo kopiją, parengtą valstybės(-ių) narės(-ių), kuriai(-ioms) prašoma perduoti klausimą, kalba (-omis).
63. Suinteresuotos įmonės turėtų ne tik tenkinti RS formoje nurodytus teisinius reikalavimus, bet ir būti pasirengusios pateikti papildomą informaciją, jei to būtų pareikalauta, ir atvirai aptarti klausimą su Komisija ir NKI, kad Komisija ir NKI galėtų vertinti, ar koncentracijos klausimas iš esmės turėtų būti perduodamas.
64. Ypač skatinami neoficialūs ryšiai tarp besijungiančiųjų šalių, svarstančių pateikti prašymą dėl klausimų perdavimo prieš pranešant, ir Komisijos ir (arba) valstybės narės institucijų, netgi po RS formos pateikimo. Komisija yra įpareigota įmonėms, siekiančioms pasinaudoti perdavimo prieš pranešant sistema, numatyta Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse⁽⁵¹⁾, teikti neoficialius išankstinius nurodymus.

3. Koncentracijų klausimai, tinkami perduoti

65. Tik koncentracijų, apibrėžtų Susijungimų reglamento 3 straipsnyje, klausimai yra tinkami perduoti vadovaujantis 4 straipsnio 5 dalimi ir 22 straipsniu. Tik koncentracijų, atitinkančių ribas, nustatytas atitinkamuose nacionaliniuose konkurencijos teisės aktuose, skirtuose susijungimų kontrolei, klausimai yra tinkami perduoti vadovaujantis 4 straipsnio 4 dalimi ir 9 straipsniu⁽⁵²⁾.
66. Pagal Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalis prašymai dėl perdavimo prieš pranešant turi būti susiję, su pakankamai konkrečiais planuojamomis koncentracijomis. Todėl suinteresuotos įmonės bent turėtų turėti sąžiningus ketinimus jungtis arba viešojo konkurso atveju – bent turėtų viešai paskelbti ketinimą pateikti paraišką jame dalyvauti⁽⁵³⁾.

4. Sąvoka „prieš pranešimą“, numatyta 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse

67. 4 straipsnio 4 ir 5 dalys taikomos tik etape prieš pranešimą.

⁽⁵⁰⁾ Žr. Susijungimų reglamento 16 konstatuojamąją dalį.

⁽⁵¹⁾ Leidžiančios nukrypti nuo sustabdančiojo poveikio nuostatos prašymas, numatytas Susijungimų reglamento 7 straipsnio 3 dalyje, paprastai nėra suderinamas su ketinimu pagal 4 straipsnio 4 dalį prašyti perdavimo prieš pranešant.

⁽⁵²⁾ Priešingai, nuoroda į sąvoką „nacionalinė konkurencijos teisė“, numatyta 21 straipsnio 3 dalyje ir 22 straipsnio 3 dalyje, turi būti suprantama kaip nuoroda į visas nacionalinės konkurencijos teisės sritis.

⁽⁵³⁾ Žr. Susijungimų reglamento 34 konstatuojamąją dalį ir 4 straipsnio 1 dalį.

68. 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad suinteresuotos įmonės gali prašyti perdavimo pateikdamos argumentuotą pareiškimą (RS forma) „prieš pranešant apie koncentraciją, kaip apibrėžta 1 dalyje“. Tai reiškia, kad prašyti galima tik tada, kai pagal 4 straipsnio 1 dalį nebuvo pateikta CO forma.
69. Panašiai 4 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad prašyti galima „prieš bet kokį pranešimą kompetentingoms (nacionalinėms) institucijoms“. Tai reiškia, kad ši nuostata būtų taikoma, jei iš esmės apie koncentraciją nebūtų formaliai pranešta jokios valstybės narės jurisdikcijoje. Net vienas pranešimas, pateiktas Bendrijos teritorijoje, sutrukdytų suinteresuotoms įmonėms pradėti taikyti 4 straipsnio 5 dalyje numatytą mechanizmą. Komisijos nuomone, kol nagrinėjamas prašymas, pateiktas pagal 4 straipsnio 5 dalį, negali būti skiriama jokia nuobauda už nepranešimą apie sandorį nacionaliniu lygmeniu.

5. 4. straipsnio 5 dalies sąvokos „koncentracija, kurią galima patikrinti remiantis nacionaliniais konkurencijos teisės aktais“ ir „kompetentinga valstybė narė“

70. Pagal 4 straipsnio 5 dalį suinteresuotos įmonės gali prašyti perduoti koncentracijos, kuri nėra Bendrijos masto ir „kurią galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionaliniais konkurencijos teisės aktais“, klausimą prieš pranešant apie ją.
71. „Galima patikrinti“ arba patikrintina koncentracija turi būti aiškinama pagal valstybės narės, kurios kompetencijai priklauso koncentracijos klausimo nagrinėjimas, nacionalinius konkurencijos teisės aktus, skirtus susijungimų kontrolei. Nėra būtina, kad būtų reikalaujama privalomai pranešti apie koncentraciją, t. y. nėra būtina, kad pagal nacionalinę teisę reikėtų pranešti apie koncentraciją⁽⁵⁴⁾.
72. Pagal 4 straipsnio 5 dalies trečiąją ir ketvirtąją pastraipą, kai nors viena valstybė narė, „pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę kompetentinga tikrinti koncentraciją“, pareiškia nesutinkanti su klausimo perdavimu, klausimas neturi būti perduodamas. „Kompetentinga“ valstybė narė laikoma ta valstybė narė, kurioje koncentracija yra nagrinėtina, todėl pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę galinti patikrinti koncentraciją.
73. Visoms valstybėms narėms, ne tik „kompetentingoms“ nagrinėti klausimą, pateikiama RS formos kopija. Tačiau tik „kompetentingos“ nagrinėti klausimą valstybės narės atitinka 4 straipsnio 5 dalies trečiąją ir ketvirtąją pastraipą. Pagal 4 straipsnio 5 dalies trečiąją pastraipą „kompetentingos“ valstybės narės per 15 darbo dienų nuo RS formos gavimo dienos turi pareikšti sutikimą arba nesutikimą su perdavimu. Jei jos visos sutinka, perduodamas klausimas laikomas įgijusiu Bendrijos mastą pagal 4 straipsnio 5 dalies penktąją pastraipą. Priešingai, pagal 4 straipsnio 5 dalies ketvirtąją pastraipą, jei nors viena „kompetentinga“ valstybė narė nesutinka su perdavimu, klausimo perdavimas iš valstybės narės nėra galimas.
74. Kad pirma apibūdintas mechanizmas pagal 4 straipsnio 5 dalį sklandžiai veiktų, labai svarbu, kad būtų teisingai nustatytos visos valstybės narės, kuriose klausimas yra nagrinėtinas pagal nacionalinius konkurencijos teisės aktus ir kurios dėl to yra pagal savo nacionalinę konkurencijos teisę „kompetentingos“ nagrinėti klausimą. Todėl suinteresuotos įmonės privalo pateikti RS formoje pakankamai informacijos, pagal kurią visos valstybės narės galėtų nustatyti, ar jos yra kompetentingos pagal savo nacionalinius konkurencijos teisės aktus nagrinėti koncentraciją.

⁽⁵⁴⁾ Net tais atvejais, kai pranešimas yra savanoriškas *de jure*, iš tikrųjų šalys gali norėti pateikti pranešimą arba iš jų galima tikėtis pranešimo.

75. Tais atvejais, kai RS forma užpildoma teisingai, jokių sunkumų nekyla. Suinteresuotos įmonės turėtų tiksliai nurodyti visas valstybes nares, kompetentingas nagrinėti klausimą. Tačiau tais atvejais, kai suinteresuotos įmonės teisingai neužpildo RS formos arba kai kyla nesutarimas ar valstybės narės yra „kompetentingos“ nagrinėti klausimą, gali kilti sunkumų.
- Per 15 darbo dienų, kaip numatyta 4 straipsnio 5 dalies trečiojoje pastraipoje, valstybė narė, kuri RS formoje nėra nurodyta kaip kompetentinga, gali Komisiją informuoti, kad ji yra kompetentinga, ir, kaip kiekviena kita kompetentinga valstybė narė, gali pareikšti savo sutikimą arba nesutikimą dėl perdavimo.
 - Panašiai per 15 darbo dienų, kaip numatyta 4 straipsnio 5 dalies trečiojoje pastraipoje, valstybė narė, kuri RS formoje buvo nurodyta kaip kompetentinga, gali Komisiją informuoti, kad ji nėra kompetentinga. Tada į šią valstybę narę neatsižvelgiama taikant 4 straipsnio 5 dalį.
76. Jeigu per 15 darbo dienų nebuvo pareikšta jokių nesutikimų, perdavimas laikomas galiojančiu. Tai užtikrina Komisijos sprendimų, priimtų pagal Susijungimų reglamento 6 ir 8 straipsnius, atliekant perdavimą pagal 4 straipsnio 5 dalį, galiojimą.
77. Tačiau negalima teigti, kad suinteresuotos įmonės, RS formoje neatsargiai arba tyčia pateikdamos netikslią informaciją, įskaitant informaciją, susijusią su koncentracijos kontrolės valstybėse narėse galimybe, negali piktnaudžiauti sistema. Kaip nurodyta 60 punkte, Komisija gali imtis priemonių padėčiai ištaisyti ir keliui tokiems pažeidimams užkirsti. Suinteresuotos įmonės taip pat žinoti, kad tokiais atvejais, jei perdavimas yra atliktas dėl netikslios arba neišsamios informacijos, valstybė narė, mananti, kad ji yra kompetentinga spęsti klausimą, bet neturėjo galimybės pateikti prieštaravimą perdavimui dėl to, kad buvo pateikta netiksli informacija, gali prašyti perduoti klausimą po pranešimo.

6. Pranešimas ir sprendimų skelbimas

78. Pagal 4 straipsnio 4 dalies ketvirtąją pastraipą, 5 dalies ketvirtąją pastraipą, 9 straipsnio 1 dalį ir 22 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą Komisija yra įpareigota informuoti suinteresuotas įmones arba asmenis ir visas valstybes nares apie bet kokį sprendimą, priimtą pagal tas nuostatas bei koncentracijos klausimo perdavimą.
79. Informacija teikiama raštu, adresuotą suinteresuotoms įmonėms (arba dėl sprendimų, priimtų vadovaujantis 9 straipsnio 1 dalimi arba 22 straipsnio 3 dalimi, raštas adresuojamas suinteresuotai valstybei narei). Visos valstybėms narėms išsiunčiamos kopijos.
80. Nėra reikalaujama, kad minėti sprendimai būtų skelbiami *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* ⁽⁵⁵⁾. Tačiau Komisija pakankamai paviešina šiuos sprendimus, įdėjusi juos, laikantis konfidencialumo reikalavimų, Konkurencijos generalinio direktorato tinklalapyje.

7. 9 straipsnio 6 dalis

81. 9 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad kai pagal 4 straipsnio 4 dalį ir 9 straipsnio 3 dalį Komisija perduoda klausimą apie praneštą koncentraciją valstybės narės kompetencijai, atitinkama NKI privalo spręsti klausimą „be reikalo nedelsdama“. Taigi pagal nacionalinę teisę susijusi kompetentinga institucija turėtų spręsti klausimą kiek įmanoma skubiau.

⁽⁵⁵⁾ Pagal Susijungimų reglamento 20 straipsnį to reikalaujama tik dėl sprendimų, priimtų pagal 8 straipsnio 1–6 dalis ir 14 bei 15 straipsnius.

82. Be to, 9 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad per 45 darbo dienas nuo Komisijos įvykdyto klausimo perdavimo arba po pranešimo, pateikto nacionaliniu lygmeniu, jei jis reikalingas, gavimo kompetentinga nacionalinė institucija privalo informuoti suinteresuotas įmones apie „preliminarius konkurencijos vertinimo“ rezultatus ir, jeigu reikia, kokių tolesnių veiksmų ji siūlo imtis. Taigi per 45 darbo dienas atitinkamai po perdavimo arba po pranešimo besijungiančios šalys turėtų gauti pakankamai informacijos, suteikiančios joms galimybę suprasti bet kokio galimo institucijos vykdomo preliminarus konkurencijos vertinimo pobūdį ir sužinoti tyrimo tikėtiną apimtį ir trukmę. Suinteresuota valstybė narė gali išimties tvarka sustabdyti šį terminą, kai jai įmonės nepateikia būtinos informacijos, kaip numatyta jos nacionalinėje konkurencijos teisėje.

IV. BAIGIAMOSIOS PASTABOS

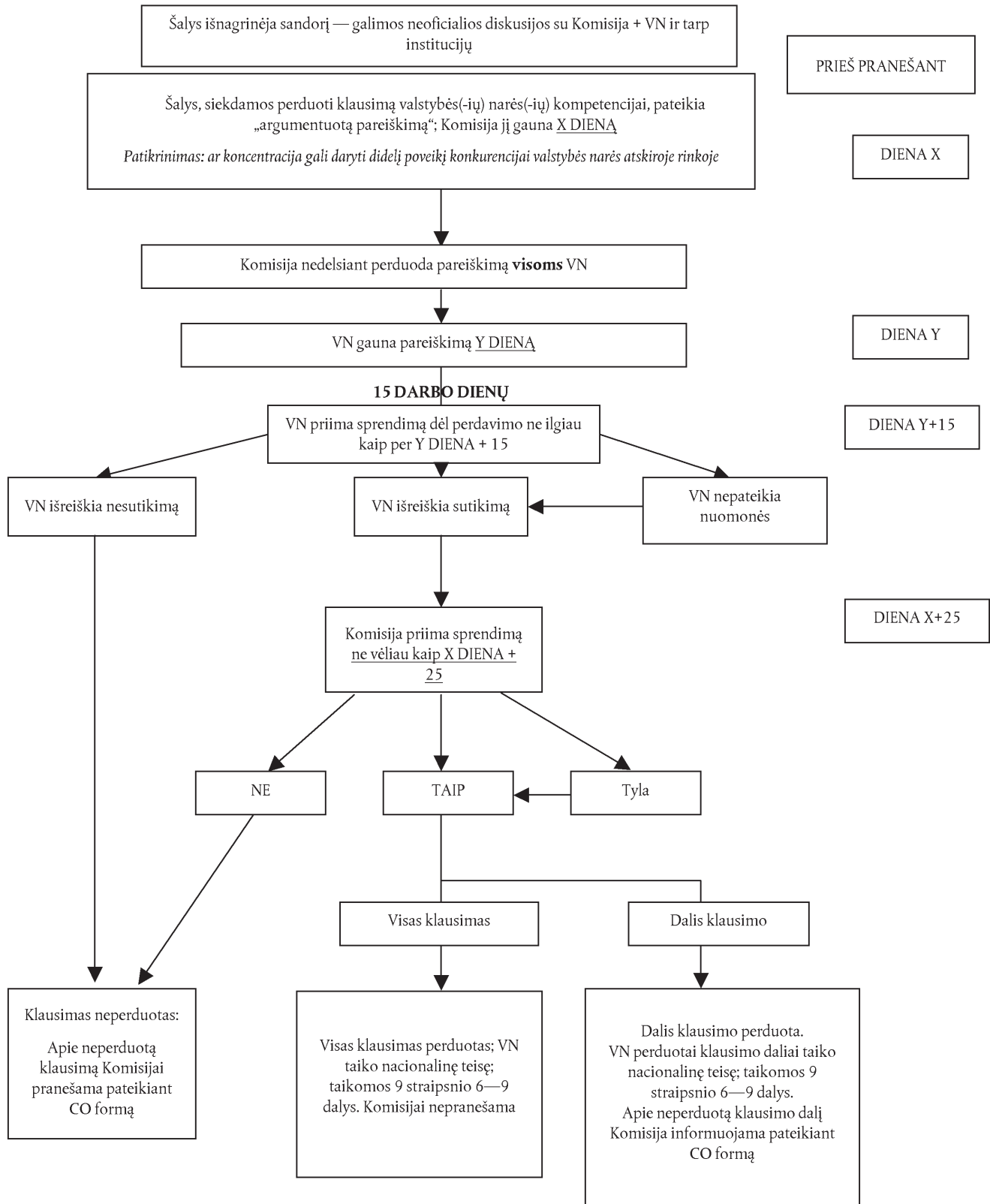
83. Šis pranešimas bus reguliariai tikslinamas, visų pirma dėl bet kokio Susijungimų reglamento nuostatų dėl perdavimo pakeitimo. Todėl būtina pabrėžti, kad pagal Susijungimų reglamento 4 straipsnio 6 dalį Komisija iki 2009 m. liepos 1 d. privalo pranešti Tarybai apie nuostatų dėl perdavimo prieš pranešant, įtvirtintų 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, veikimą.
84. Šis pranešimas nedaro įtakos Europos bendrijų Pirmosios instancijos teismo ir Teisingumo Teismo taikomos Sutarties ir reglamentuojančių nuostatų aiškinimui.
-

PRIEDAI

PERDAVIMO SCHEMAS

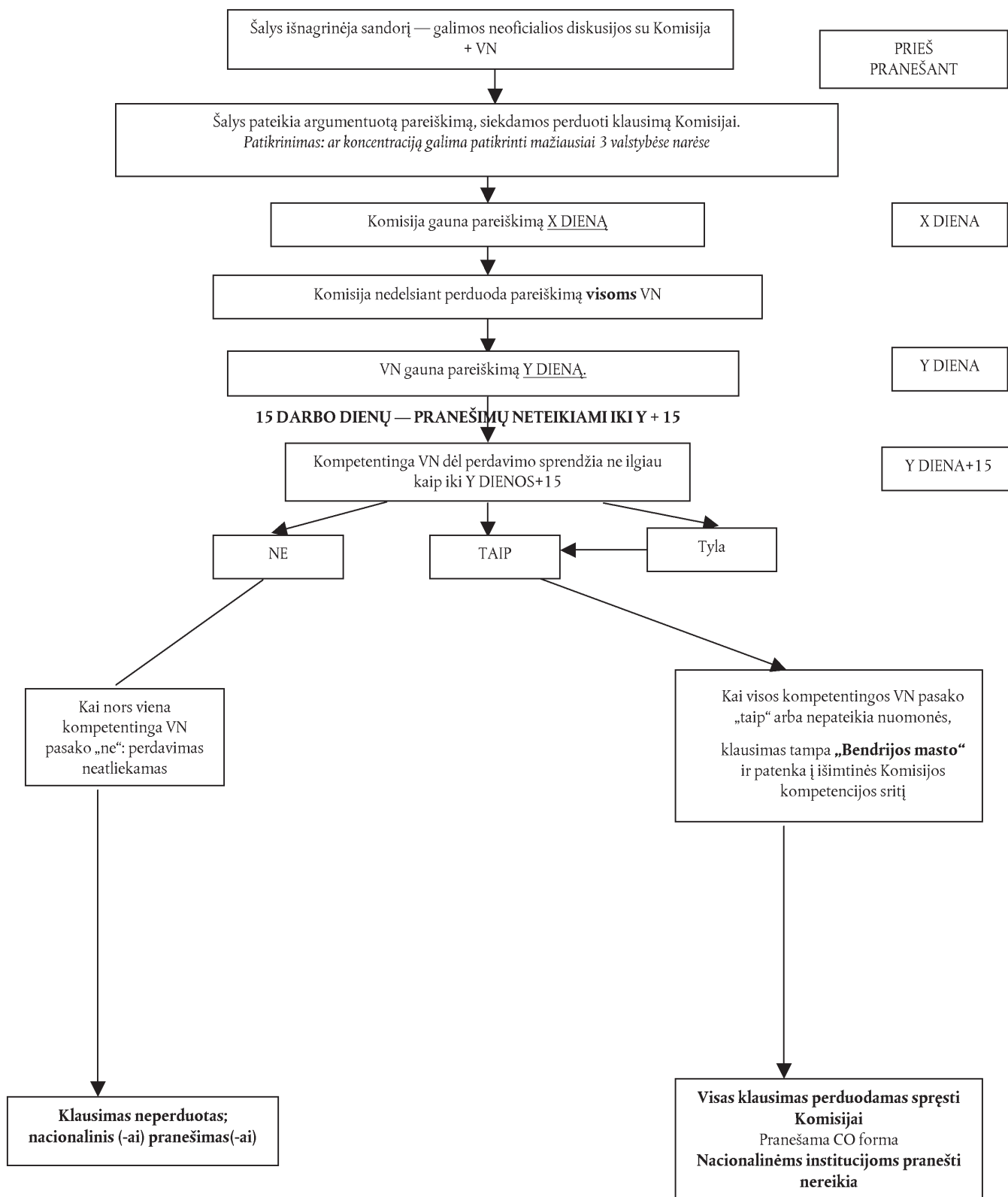
4 straipsnio 4 dalis

Bendrijos masto koncentracija

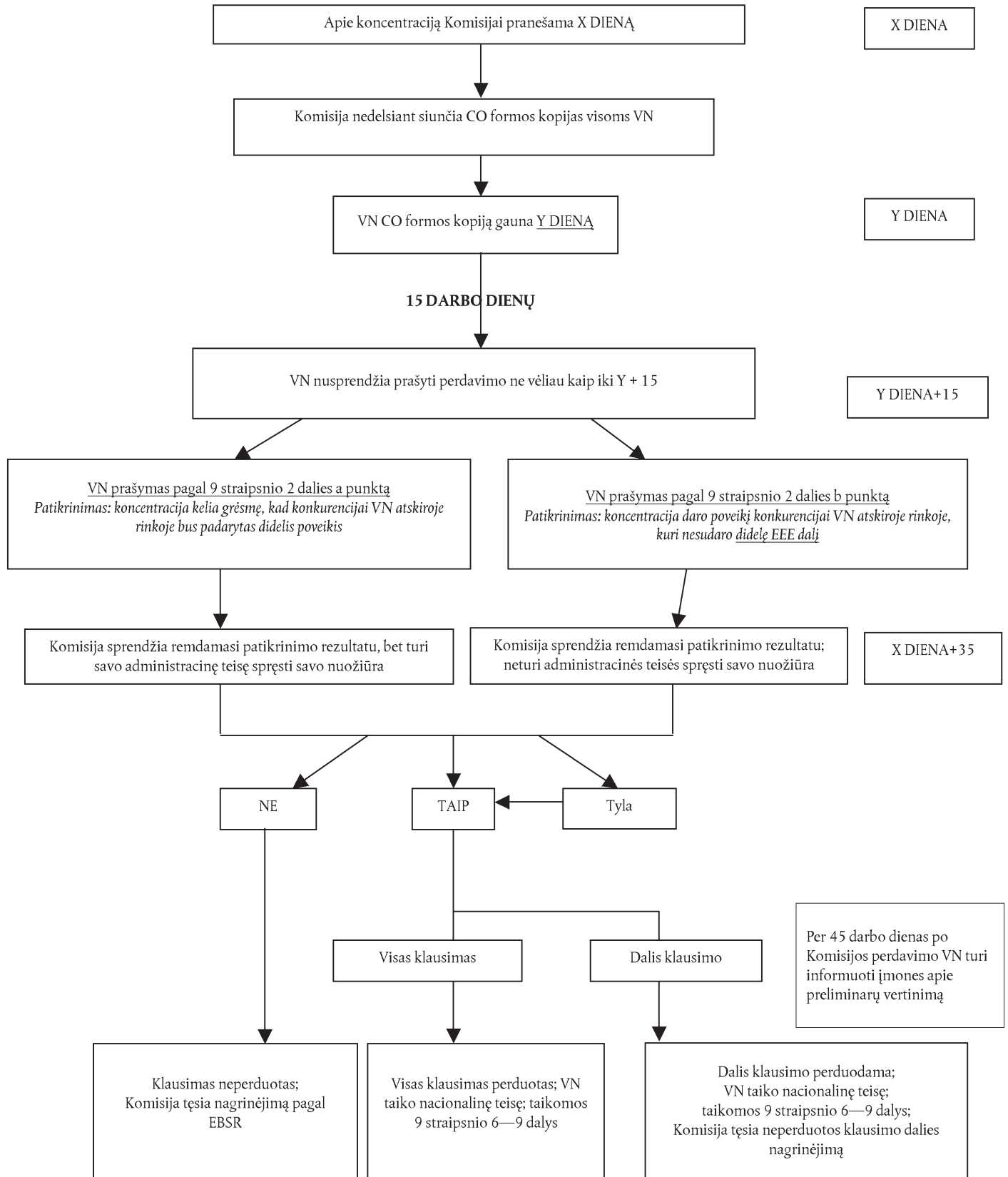
4 straipsnio 5 dalis

Koncentracija, kuri nėra Bendrijos masto ir kurią galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų VN nacionaliniais teisės aktais

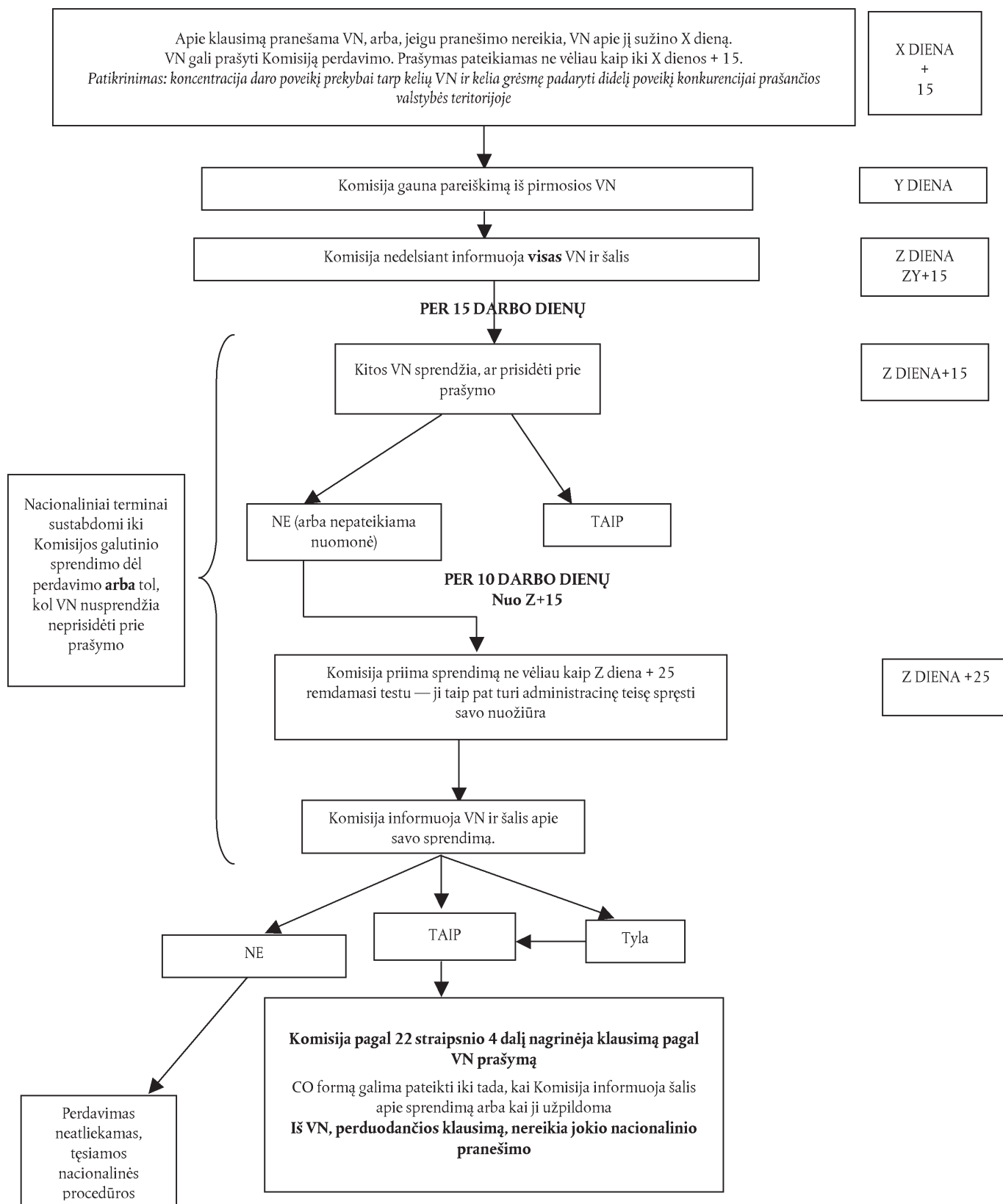
9 straipsnis

Bendrijos masto koncentracija

22 straipsnis

Koncentracija, kuri nėra Bendrijos masto

Komisijos pranešimas dėl būtinų ir su įmonių koncentracija tiesiogiai susijusių apribojimų

(2005/C 56/03)

(Tekstas svarbus EEE)

I. IŽANGA

1. 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB susijungimų reglamentas) ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalies b punkto antroji pastraipa, 8 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa ir 2 dalies trečioji pastraipa numato, jog laikoma, kad sprendimas, kuriuo koncentracija skelbiama suderinama su bendrąja rinka, „apima apribojimus, tiesiogiai susijusius su koncentracijos vykdymu ir būtinus jai vykdyti“.
2. Keičiant taisykles, reglamentuojančias būtinų ir tiesiogiai susijusių su koncentracijos vykdymu apribojimų (toliau – pagalbiniai apribojimai) įvertinimą, atsiranda tokių apribojimų savarankiško įvertinimo principas. Tokiu būdu teisės aktų leidėjai pareiškė ketinimą neįpareigoti Komisijos įvertinti ir atskirai svarstyti kiekvieną pagalbinį apribojimą. Pagalbinių apribojimų traktavimas remiantis EB susijungimų reglamentu plačiau aiškinamas EB susijungimų reglamento preambulės 21 konstatuojamojoje dalyje, kurioje sakoma, kad „Komisijos sprendimai, kuriais koncentracijos skelbiamos suderinamos su bendrąja rinka taikant šį reglamentą, turėtų automatiškai apimti tokius apribojimus, o Komisijai nereikėtų vertinti tokių apribojimų kiekvienu individualiu atveju“. Nors konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad Komisija vykdytų likusias funkcijas atsiradus naujiems ir dar nespręstiems klausimams, dėl kurių kyla rimtų abejonių, visais kitais atvejais atitinkamos įmonės turi pačios įvertinti, ar jų susitarimai gali būti laikomi pagalbiniais sandorio susitarimais ir kokių mastu jie gali būti tokiais laikomi. Ginčai dėl apribojimų būtinumo ir jų tiesioginių sąsajų su koncentracijos vykdymu bei dėl minėtų priežasčių sąlygoto savaiminio Komisijos sprendimo dėl pateisinimo gali būti išspręsti nacionaliniuose teismuose.
3. Likusios Komisijos funkcijos yra aptartos Susijungimų reglamento 21 konstatuojamojoje dalyje, kurioje sakoma, kad konkrečios įmonės prašymu Komisija turėtų aiškiai įvertinti, ar apribojimai yra papildomojo pobūdžio, tais atvejais, kai „iškyla visiškai naujų ir dar nespręstų klausimų, dėl kurių kyla rimtų abejonių“. Toliau konstatuojamojoje dalyje „visiškai nauju ir dar nespręstu klausimu, dėl kurio kyla rimtų abejonių“ laikomas klausimas, kuriam „spręsti netaikomas atitinkamas galiojantis Komisijos pranešimas arba paskelbtas Komisijos sprendimas“.
4. Siekiant atitinkamai įmonei suteikti teisinį apibrėžtumą šiame pranešime pateikiamos gairės kaip išaiškinti papildomų apribojimų sąvoką. Tolesniuose skyriuose pateikiami Komisijos taikomos praktikos esmę nusakantys gairės ir išdėstomi vertinimo, nurodančio ar labiausiai paplitę susitarimų tipai laikytini papildomais apribojimais ir kokių mastu jie tokiais laikytini, principai.
5. Tačiau nukrypimas nuo šių principų gali būti pateisinamas ypatingų aplinkybių, kurioms netaikomas šis pranešimas. Paskelbtuose Komisijos sprendimuose ⁽²⁾ šalys gali rasti daugiau gairių, paaiškinančių kaip nustatyti, ar jų susitarimai gali būti laikomi pagalbiniais apribojimais. Tiek kiek išimtinių aplinkybių atvejais Komisija yra nagrinėjusi savo paskelbtuose sprendimuose ⁽³⁾, jie nėra „visiškai nauji ir dar nespręsti klausimai“, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 21 konstatuojamojoje dalyje.

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ Šiame pranešime sprendimas yra laikomas paskelbtu, kai jis yra išspausdintas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba kai jis yra paskelbtas Komisijos interneto svetainėje.

⁽³⁾ Žr., pvz., 2000 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimą (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, 56 punktas) – didelė klientų ištikimybė; 1998 m. spalio 23 d. Komisijos sprendimą (IV/M.1298 – Kodak/Imation, 73 punktas) – ilgas produkto naudojimo laikas; 1995 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimą (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 99 punktas) – ribotas alternatyvių gamintojų skaičius; 1992 m. balandžio 30 d. Komisijos sprendimą (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, 50 punktas) – reikalinga ilgesnė pažangiosios patirties apsauga.

6. Tuo remiantis, atvejis laikomas „visiškai nauju ir dar nespřestu klausimu, dėl kurio kyla rimtų abejonių“, jei jam netaikomas šis pranešimas ar anksčiau paskelbti Komisijos sprendimai. Kaip numatyta Susijungimų reglamento 21 konstatuojamojoje dalyje, šalių prašymu tokiais atvejais Komisija aiškiai įvertins tokius apribojimus. Laikydamosi slaptumo reikalavimų, Komisija tinkamu būdu paviešins tokius įvertinimus, kurie plėtoja šiame pranešime išdėstytus principus.
7. Kai tokie apribojimai yra būtini ir tiesiogiai susiję su koncentracijos vykdymu, Susijungimų reglamento 21 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad taikomas tik tas reglamentas, o netaikomi Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾, (EEB) Nr. 1017/68 ⁽²⁾ ir (EEB) Nr. 4056/86 ⁽³⁾. Kita vertus, apribojimams, kurie negali būti laikomi būtiniais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu, toliau galima taikyti EB sutarties 81 ir 82 straipsnius. Tačiau vien tai, kad susitarimas ar priemonė nelaikomi pagalbiniais vykdant koncentraciją, savaime nepažeidžia jų teisinio statuso. Tokie susitarimai ar priemonės turi būti įvertinti vadovaujantis EB sutarties 81 ir 82 straipsniais ir su jais susijusiais teisės aktais bei pranešimais ⁽⁴⁾. Jiems taip pat galima taikyti visas taikytinas nacionalines konkurencijos taisykles. Todėl konkurenciją ribojantiems susitarimams, kurie nelaikomi būtiniais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu, taip pat gali būti taikomos tos nuostatos.
8. Komisijos pateiktas Susijungimų reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punkto antrosios pastraipos ir 8 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos bei 2 dalies trečiosios pastraipos išaiškinimas neužkerta kelio išaiškinimui, kurį gali pateikti Europos Bendrijų Teisingumo Teismas arba Pirmosios instancijos teismas.
9. Šiuo pranešimu keičiamas ankstesnis Komisijos pranešimas dėl būtinų ir su įmonių koncentracija tiesiogiai susijusių apribojimų ⁽⁵⁾.

II. BENDRIEJI PRINCIPAI

10. Koncentraciją sudaro sutartinės priemonės arba kontrolę nustatantys susitarimai, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Visi susitarimai, kuriais siekiama pagrindinio koncentracijos tikslo ⁽⁶⁾, pvz., susitarimai susiję su įmonės akcijų ar turto pardavimu, sudaro koncentracijos sudedamąsias dalis. Be šių priemonių ir susitarimų koncentracijos šalys gali sudaryti kitus susitarimus, kurie nėra koncentracijos sudedamosios dalys, bet gali riboti šalių veiksmų laisvę rinkoje. Jei tokiuose susitarimuose yra pagalbinių apribojimų, pastariesiems automatiškai taikomas sprendimas, patvirtinantis, kad koncentracija yra suderinama su bendrąja rinka.

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo, OL L 1, 2003 1 4; Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 411/2004 (OL L 68, 2004 3 6, p. 1).

⁽²⁾ 1968 m. liepos 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1017/68 dėl konkurencijos taisyklių taikymo geležinkelių, kelių ir vidaus vandenų transportui, OL L 175, 1968 7 23; Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1/2003.

⁽³⁾ 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4056/86, nustatantis išsamias Sutarties 81 ir 82 straipsnių taikymo jūrų transportui taisykles, OL L 378, 1986 12 31, p. 4; Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1/2003.

⁽⁴⁾ Žr., pavyzdžiui, dėl licencijų susitarimų Reglamentą (EB) Nr. 772/2004; dėl tiekimo ir pirkimo susitarimų, pvz., 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2790/1999 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalinių susitarimų ir suderintų veiksmų grupėms, OL L 336, 1999 12 29, p. 21.

⁽⁵⁾ OL C 188, 2001 7 4, p. 5.

⁽⁶⁾ Žr., pvz., 1992 m. rugsėjo 10 d. Komisijos sprendimą (IV/M.206 – *Rhône-Poulenc/SNIA*, 8.3 punktas); 1991 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimą (IV/M.113 – *Courtaulds/SNIA*, 35 punktas); 1991 m. gruodžio 2 d. Komisijos sprendimą (IV/M.102 – *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, 46 punktas).

11. Būtinumo ir tiesioginės sąsajos kriterijai yra objektyvaus pobūdžio. Apribojimai nėra būtini ir tiesiogiai susiję su koncentracijos vykdymu vien dėl to, kad juos tokiais laiko šalys.

12. Tam, kad apribojimai būtų laikomi „tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu“, jie turi būti glaudžiai susiję su pačia koncentracija. Nepakanka, kad susitarimas būtų sudarytas tuo pat metu arba tokiais pat aplinkybėmis kaip ir koncentracija⁽¹⁾. Apribojimai, kurie yra tiesiogiai susiję su koncentracija, yra ekonomiškai susiję su pagrindiniu sandoriu, ir jais siekiama sklandaus perėjimo prie įvykdžius koncentraciją pasikeitusios bendrovės struktūros.

13. Susitarimai turi būti „būtinai koncentracijos vykdymui“⁽²⁾, o tai reiškia, kad be tokių susitarimų koncentracija negalėjo būti įvykdyta arba galėjo būti įvykdyta ne taip griežtai apibrėžtomis sąlygomis, žymiai didesnėmis sąnaudomis, per žymiai ilgesnį laiką arba su žymiai didesniais sunkumais⁽³⁾. Koncentracijos vykdymui būtiniais susitarimais paprastai siekiama apsaugoti perduodamo turto vertę⁽⁴⁾, išlaikyti tiekimo tęstinumą po to, kai padalinamas buvęs ūkio subjektas⁽⁵⁾, arba padėti įsteigti naują subjektą⁽⁶⁾. Nustatant, ar apribojimas yra būtinas, tikslinga atsižvelgti ne tik į jo pobūdį, bet ir užtikrinti, kad jo trukmė, dalykas ir geografinė taikymo sritis neviršija to, kas pagrįstai reikalinga koncentracijai vykdyti. Jei yra vienodai veiksmingų alternatyvų teisėtam tikslui pasiekti, įmonės privalo pasirinkti tą alternatyvą, kuri objektyviai mažiausiai apriboja konkurenciją.

14. Kai koncentracijos vykdomos etapais, sutartinės priemonės, susijusios su atskirais etapais prieš nustatant kontrolę, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse, paprastai negali būti laikomos būtinomis ir tiesiogiai susijusiomis su koncentracijos vykdymu. Tačiau susitarimas susilaikyti nuo esminių pakeitimų tiksliniame versle iki koncentracijos užbaigimo yra laikomas būtinu ir tiesiogiai susijusiu su bendros paraiškos įgyvendinimu⁽⁷⁾. Tas pats taikoma tuo atveju, kai teikiant bendrą pasiūlymą bendri įmonės įgijėjai susitaria neteikti atskirų konkuruojančių pasiūlymų tai pačiai įmonei įsigyti ar kitaip perimti jos kontrolę.

15. Susitarimai, kuriais padedama bendrai įsigyti kontrolę, turi būti laikomi būtiniais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu. Tai turi būti taikoma šalių, kurios bendrai įsigyja kontrolę siekdamas atskirti turtą, tarpusavio priemonėms, kuriomis siekiama pasidalinti gamybos įrenginius arba platavimo tinklus ir galiojančius bendrai įsigytos įmonės prekių ženklus.

16. Kai vykstant tokiam padalijimui panaikinamas buvęs ūkio vienetas, priemonės, kurios padeda tinkamomis sąlygomis padalinti tokį ūkio vieneta, turi būti laikomos būtinomis ir tiesiogiai susijusios su koncentracijos vykdymu laikantis toliau išdėstytų principų.

(1) Panašiai, kai patenkinti visi kiti reikalavimai, apribojimas galėtų būti „tiesiogiai susijęs“, net jei jis būtų sudarytas tuo pat metu kaip susitarimas, kuriuo įvykdomas pagrindinis koncentracijos tikslas.

(2) Žr. Europos Teisingumo Teismo sprendimo byloje 42/84 (*Remia*), *Rec*, 1985, p. 2545, 20 punktą; Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), *Rec*, 2001, p. II-2459, 106 punktą.

(3) 2000 m. gruodžio 18 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, 20 punktą).

(4) 1998 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, 59 punktą); 1999 m. kovo 3 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, 17 punktą); 2001 m. kovo 9 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, 30 punktą); 2001 m. kovo 20 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, 11 punktą).

(5) 2000 m. vasario 25 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1841 – *Celstica/IBM*, 21 punktą).

(6) 1999 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, 207–214 punktai); 2000 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, 49, 56 ir 57 punktai).

(7) 1998 m. liepos 27 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, 22 punktą); 1997 m. spalio 2 d. Komisijos sprendimas (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, 55 punktą); 1997 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, 16 punktą); 1996 m. gruodžio 18 d. Komisijos sprendimas (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, 19 ir 22 punktai); 1996 m. rugpjūčio 7 d. Komisijos sprendimas (IV/M.727 – *BP/Mobil*, 50 punktą).

III. PRINCIPAI, TAIKYTINI ĮMONĖS ĮGIJIMO ATVEJU PAPRASTAI TAIKOMIEMS APRIBOJIMAMS

17. Apribojimai, dėl kurių šalys susitarė perleidžiant įmonę, gali būti naudingi įgijėjui arba pardavėjui. Apskritai, įgijėjui yra svarbiau turėti tam tikrą apsaugą nei pardavėjui. Įgijėjui reikia būti užtikrintam, kad jis galės įsigyti visą įsigyjamo verslo vertę. Taigi paprastai pardavėjui naudingi apribojimai arba visiškai nėra būtini ir tiesiogiai susiję su koncentracijos vykdymu ⁽¹⁾, arba jų taikymo sritį ir (arba) trukmę reikia daugiau riboti nei įgijėjui naudingas susitarimo sąlygas ⁽²⁾.

A. Nekonkuravimo sąlygos

18. Perleidžiant įmonę arba jos dalį, pardavėjui nustatomi įpareigojimai nekonкуруoti gali būti būtini ir tiesiogiai susiję su koncentracijos vykdymu. Kad įgijėjas galėtų įsigyti visą perleidžiamo turto vertę, jam reikia tam tikros apsaugos nuo pardavėjo konkurencijos, kad jis galėtų pelnyti klientų ištikimybę ir perimti bei išnaudoti visą pažangiąją patirtį. Tokios nekonkuravimo sąlygos užtikrina, kad įgijėjas gaus visą perleisto turto, kuris paprastai apima ir materialųjį, ir nematerialųjį turtą, pavyzdžiui, pardavėjo įgytą prestižą arba jo sukurtą pažangiąją patirtį ⁽³⁾, vertę. Toks turtas yra ne tik tiesiogiai susijęs su koncentracija, bet ir būtinas jai vykdyti, nes be jo būtų pagrįstų priežasčių manyti, kad įmonės ar jos dalies nebus galima parduoti.
19. Tačiau tokios nekonkuravimo sąlygos pateisinamos tik teisėtai koncentracijos vykdymo tikslais, kai jų trukmė, geografinė taikymo sritis, dalykas ir asmenys, kuriems jos taikomos, neviršija to, ko pagrįstai reikia tokiam tikslui pasiekti ⁽⁴⁾.
20. Nekonkuravimo sąlygos išlieka pateisinamos iki trejų metų ⁽⁵⁾, kai į įmonės perleidimą įeina klientų ištikimybės kaip prestižo ir kaip pažangiosios patirties, perleidimas ⁽⁶⁾. Kai į perleidimą įeina tik prestižas, jos paprastai išlieka pateisinamos iki dvejų metų ⁽⁷⁾.
21. Kita vertus, nekonkuravimo sąlygos negali būti laikomos būtinomis, kai perleidžiamas tik materialusis turtas (pvz., žemė, pastatai ar mašinos) arba tik pramoninės ir komercinės nuosavybės teisės (kurių turėtojai gali tuoj pat imtis veiksmų prieš tokių teisių perleidėjo pažeidimus).
22. Nekonkuravimo sąlygos taikymo geografinė apimtis turi būti apribota sritimi, kurioje pardavėjas parduodavo atitinkamus produktus ar paslaugas prieš perleidimą, nes įgijėjo nereikia apsaugoti nuo pardavėjo konkurencijos tokiose teritorijose, į kurias pardavėjas anksčiau nebuvo prasiskverbęs ⁽⁸⁾. Toji geografinė sritis gali būti išplėsta į teritorijas, į kurių rinką pardavėjas planavo patekti sandorio metu, jei jis jau yra investavęs į pasirengimą tokiam žingsniui.

⁽¹⁾ 1998 m. liepos 27 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, 24 punktas).

⁽²⁾ Žr. pavyzdžiui, sąlygą, kuria siekiama apsaugoti pradavėjui liekančią verslo dalį: 1993 m. rugpjūčio 30 d. Komisijos sprendimas (IV/M.3119 – *BHF/CCF/Charterhouse*, 16 punktas).

⁽³⁾ Kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 772/2004 1 straipsnio 1 dalies i punkte.

⁽⁴⁾ Žr. Europos Teisingumo Teismo sprendimo byloje 42/84 (*Remia*), *Rec.*, 1985, p. 2545, 20 punktą; Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), *Rec.*, 2001, p. II-2459, 106 punktą.

⁽⁵⁾ Žr. išimtinus atvejus, kai galima pateisinti ilgesnį laikotarpį, pvz., 2000 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimą (COMP/M.1980 – *Volvo/Renault V.I.*, 56 punktas); 1995 m. liepos 27 d. Komisijos sprendimą (IV/M.612 – *RWE-DEA/Enichem Augusta*, 37 punktas) 1998 m. spalio 23 d. Komisijos sprendimą (IV/M.1298 – *Kodak/Imation*, 74 punktas).

⁽⁶⁾ 1998 m. balandžio 2 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1127 – *Nestlé/Dalgety*, 33 punktas); 2000 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2077 – *Clayton Dubilier & Rice/Iteltel*, 15 punktas); 2001 m. kovo 2 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2305 – *Vodafone Group PLC/EIRCELL*, 21 ir 22 punktai).

⁽⁷⁾ 1999 m. balandžio 12 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1482 – *KingFisher/Grosslabor*, 26 punktas); 1997 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendimas 1997 (IV/M.884 – *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, 17 punktas).

⁽⁸⁾ 1997 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendimas (IV/M.884 – *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, 17 punktas), 1999 m. balandžio 12 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1482 – *Kingfisher/Großlabor*, 27 punktas); 2001 m. balandžio 6 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2355 – *Dow/Enichem Polyurethane*, 28 punktas); 2000 m. rugpjūčio 4 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1979 – *CDC/Banco Urquijo/IV*, 18 punktas).

23. Nekonkuravimo sąlygomis taip pat turi būti taikomos tik produktams (įskaitant patobulintas ir atnaujintas produktų atmainas bei vėlesnius modelius) ir paslaugoms, kurie sudaro perleistos įmonės ūkinę veiklą. Tai gali apimti produktus ir paslaugas, kurie sandorio metu jau baigiami kurti, arba produktus, kurie jau yra sukurti, bet dar jais neprekiuojama. Apsauga nuo pardavėjo konkurencijos produktų ar paslaugų rinkose, kuriose perleistoji įmonė prieš perleidimą aktyviai dar nedalyvavo, nelaikoma būtina ⁽¹⁾.
24. Pardavėjas gali pats išpareigoti ir įpareigoti savo dukterines įmones bei komercinius atstovus. Tačiau pareiga nustatyti panašius apribojimus kitiems asmenims nebūtų laikoma būtina ir tiesiogiai susijusia su koncentracijos vykdymu. Ypač tai taikoma sąlygoms, kurios apriboja perpardavėjų arba naudotojų laisvę importuoti ar eksportuoti.
25. Sąlygos, kurios riboja pardavėjo teisę įsigyti arba turėti akcijų bendrovėje, konkuruojančioje su perleis-tuoju verslu, laikomos būtinomis ir tiesiogiai susijusiomis su koncentracijos vykdymu, laikantis tokių pat sąlygų, kurios buvo pirmiau apibrėžtos nekonkuravimo sąlygomis, jei jos nekliudo pardavėjui įsigyti ar turėti akcijų vien finansinių investicijų tikslais, nesuteikiant jam valdymo funkcijų nei tiesio-giai, nei netiesiogiai arba kokios nors esminės įtakos konkuruojančioje bendrovėje ⁽²⁾.
26. Užsakymų neieškojimo ir slaptumo sąlygų poveikis yra panašus ir todėl jos turi būti vertinamos panašiai kaip nekonkuravimo sąlygos ⁽³⁾.

B. Licencijų susitarimai

27. Kad būtų galima visapusiškai naudotis perleisti turtu, įmonės ar jos dalies perleidimas gali apimti inte-
lektinės nuosavybės teisių arba pažangiosios patirties perleidimą įgijėjui. Tačiau pardavėjas gali ir
toliau likti teisių savininku, kad galėtų jomis naudotis kitoje nei perleistoji veikla. Tokiais atvejais
įprastas būdas užtikrinti, kad įgijėjas galėtų visapusiškai naudotis perleistu turtu – sudaryti jo naudai
licencijų susitarimus. Panaši situacija atsiranda, kai pardavėjas perleido intelektinės nuosavybės teises
kartu su verslu, tačiau nori toliau naudotis kai kuriomis arba visomis tokiomis teisėmis kitoje nei
perleista veikla; tokiu atveju įgijėjas suteikia pardavėjui licenciją.
28. Patentų ⁽⁴⁾, panašių teisių arba pažangiosios patirties licencijos ⁽⁵⁾, gali būti laikomos būtinomis
koncentracijai vykdyti. Jos taip pat gali būti laikomos koncentracijos sudedamąja dalimi, ir bet kuriuo
atveju jų galiojimo laiko nebūtina riboti. Tokios licencijos gali būti paprastosios arba išimtinės ir gali
būti ribojamos tam tikromis naudojimo sritimis tiek, kiek jos atitinka perleistosios įmonės veiklą.

⁽¹⁾ 1997 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendimas (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17 punktas), 2001 m. kovo 2 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, 22 punktas); 2001 m. balandžio 6 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, 28 punktas); 2000 m. rugpjūčio 4 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, 18 punktas).

⁽²⁾ 1993 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimas (IV/M.304 – Tesco/Catteau, 14 punktas); 1997 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendimas (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 19 punktas); 1999 m. balandžio 12 d. Komisijos spren-dimas (IV/M.1482 – Kingfisher/Großlabor, 27 punktas); 2000 m. balandžio 6 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, 26 punktas).

⁽³⁾ Atitinkamai klientų duomenų, kainų ir kiekių slaptumo sąlygų galiojimas negali būti pratęstas. Kita vertus, techninės pažangiosios patirties slaptumo sąlygos gali išimties tvarka būti pateisintos ilgesnį laikotarpį, žr. 1998 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimą (IV/M.1167 – ICI/Williams, 22 punktas); 1992 m. balandžio 30 d. Komisijos sprendimą (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, 50 punktas).

⁽⁴⁾ Įskaitant paraiškas gauti patentus, naudingųjų modelių patentus, paraiškas įregistruoti naudingųjų modelių patentus, dizainą, puslaidininkių gaminių topografiją, papildomos apsaugos pažymėjimus vaistams ar kitiems produktams, kuriems gali būti išduoti papildomos apsaugos pažymėjimai, ir selekcininkų pažymėjimus (kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 772/2004 1 straipsnio 1 dalies h punkte).

⁽⁵⁾ Kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 772/2004 1 straipsnio 1 dalies i punkte.

29. Tačiau teritorinis gamybos apribojimas perleistosios veiklos teritorija nėra būtinas operacijai įvykdyti. Tuo atveju, kai verslo pardavėjas suteikia licenciją pirkėjui, licencijos susitarime pardavėjui gali būti taikomas teritorinis apribojimas tokiais pat sąlygomis, kokios yra nustatytos nekonkuravimo sąlygoje parduodant verslą.
30. Licencijų susitarimuose nustatyti apribojimai, kurie peržengia pirmiau nurodytų nuostatų ribas, pvz., apribojimai, apsaugantys licenciarą, o ne licencijatą, yra nebūtinai koncentracijai įvykdyti ⁽¹⁾.
31. Panašiai ir tais atvejais, kai suteikiamos prekių ženklų, įmonių pavadinimų, dizaino, autoriinių ar panašių teisių licencijos, gali pasitaikyti situacijų, kuriose pardavėjas nori likti tokių teisių savininkas ir jomis naudotis neparduotoje veikloje, bet įgijėjui tokios teisės reikalingos, kad jis galėtų prekiauti perleistoje įmonėje ar jos dalyje pagamintomis prekėmis ar sukurtomis paslaugomis. Čia taikomi tie patys pirmiau išdėstyti principai ⁽²⁾.

C. Pirkimo ir tiekimo įsipareigojimai

32. Daugeliu atvejų dėl įmonės ar jos dalies perleidimo gali nutrūkti tradicinės pirkimo ar tiekimo linijos, kurios egzistavo, nes tokia veikla anksčiau buvo integruota į pardavėjo ūkio vienetą. Tam, kad būtų galima tinkamomis sąlygomis padalyti pardavėjo ūkio vienetą ir įgijėjui perleisti turto dalį, dažnai pereinamuoju laikotarpiu reikia išlaikyti esamus ar panašius pardavėjo ir įgijėjo tarpusavio ryšius. Paprastai tai pasiekama įmonės ar jos dalies pardavėjo ir (arba) įgijėjo pirkimo ir tiekimo įsipareigojimais. Atsižvelgiant į konkrečias dėl pardavėjo ūkio vieneto padalijimo atsiradusias aplinkybes, tokius įsipareigojimus galima pripažinti būtiniais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu. Atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes jie gali būti naudingi tiek pardavėjui, tiek įgijėjui.
33. Tokiais įsipareigojimais gali būti siekiama užtikrinti pardavėjo neparduotai veiklai arba įgijėjo perimtai veiklai būtinų produktų tiekimo tęstinumą bet kuriai iš šalių. Tačiau pirkimo ir tiekimo įsipareigojimų trukmė turi būti ribojama laikotarpiu, kurio reikia priklausomumo santykiams pakeisti savarankiška padėtimi rinkoje. Todėl pirkimo ar tiekimo įsipareigojimai, kuriais siekiama užtikrinti anksčiau tiktus kiekius, gali būti pateisinti pereinamuoju laikotarpiu iki penkerių metų ⁽³⁾.
34. Įsipareigojimai tiekti arba pirkti nustatytus kiekius, galbūt įrašant sąlygą dėl jų galimo kitimo, yra pripažįstami būtiniais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu. Tačiau įsipareigojimai dėl neribotų kiekių ⁽⁴⁾, išimtinumo arba dėl privilegijuoto tiekėjo ar privilegijuoto pirkėjo statuso ⁽⁵⁾ suteikimo nėra nebūtinai koncentracijai vykdyti.
35. Paslaugų ir platinimo susitarimai savo poveikiu yra tolygūs tiekimo susitarimams; todėl taikomi pirmiau nurodyti principai.

⁽¹⁾ Tokiems susitarimams, kokia apimtimi jiems taikoma EB sutarties 81 straipsnio 1 dalis, vis dėlto gali būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 772/2004 ar kiti Bendrijos teisės aktai.

⁽²⁾ 2000 m. rugsėjo 1 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., 54 punktas).

⁽³⁾ 1996 m. vasario 5 d. Komisijos sprendimas (IV/M.651 – AT&T/Philips, VII.); 1999 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas (IV/JV.15 – BT/AT&T, 209 punktas); Žr. išimtinus atvejus 1995 m. kovo 13 d. Komisijos sprendime (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 99 punktas); 1995 m. liepos 27 d. Komisijos sprendime (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, 45 punktas).

⁽⁴⁾ Laikantis proporcingumo principo, įsipareigojimai tiekti arba pirkti nustatytus kiekius su įrašyta sąlyga dėl pastarųjų galimo kitimo mažiau riboja konkurenciją, žr., pvz., 1998 m. rugsėjo 18 d. Komisijos sprendimą (IV/M.1292 – Continental/ITT, 19 punktas).

⁽⁵⁾ 1998 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1245 – VALEO/ITT Industries, 64 punktas); Žr. išimtinus atvejus 1995 m. kovo 13 d. Komisijos sprendime (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 92-96 punktai); 1995 m. liepos 27 d. Komisijos sprendime (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, 38 ir tolesnius punktus).

IV. PRINCIPAI, TAIKYTINI SUSIJUNGIMŲ REGLAMENTO 3 STRAIPSNIO 4 DALYJE APIBRĖŽTOMS BENDROMS ĮMONĖMS PAPRASTAI TAIKOMIEMS APRIBOJIMAMS

A. Nekonkuravimo įsipareigojimai

36. Patronuojančių įmonių ir bendros įmonės nekonkuravimo įsipareigojimai gali būti laikomi būtinais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu, kai tokie įsipareigojimai atitinka produktus, paslaugas ir teritorijas, kuriems taikomas bendros įmonės susitarimas ar jos įstatai. Tokios nekonkuravimo sąlygos *inter alia* atspindi poreikį užtikrinti sąžiningumą derybų metu; jos taip pat gali atspindėti poreikį visapusiškai panaudoti bendros įmonės turtą arba padėti bendrai įmonei perimti patronuojančių įmonių teikiamą pažangią patirtį ir prestižą; arba poreikį apsaugoti patronuojančių įmonių interesus bendroje įmonėje nuo konkurencinių veiksmy, kuriems padeda *inter alia* patronuojančių įmonių privilegijuotos galimybės naudotis bendrai įmonei perduota arba jos sukurta pažangią patirtimi ir prestižu. Tokie patronuojančių įmonių ir bendros įmonės nekonkuravimo įsipareigojimai, kurie galioja tiek pat, kiek egzistuoja bendra įmonė, gali būti laikomi būtinais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu ⁽¹⁾.
37. Nekonkuravimo sąlygos taikymo geografinė apimtis turi būti apribota sritimi, kurioje patronuojančios įmonės parduodavo atitinkamus produktus ar paslaugas prieš įsteigiant bendrą įmonę. ⁽²⁾ Toji geografinė sritis gali būti išplėsta į teritorijas, į kurių rinką patronuojančios įmonės planavo patekti sandorio metu, jei jos jau yra investavusios į pasirengimą tokiam žingsniui.
38. Panašiai nekonkuravimo sąlygos turi būti taikomos tik produktams ir paslaugoms, kurie sudaro bendros įmonės ūkinę veiklą. Tai gali apimti produktus ir paslaugas, kurie sandorio metu jau baigiami kurti, arba produktus ir paslaugas, kurie jau yra sukurti, bet dar jais neprekiuojama.
39. Jei bendra įmonė yra įsteigta tam, kad būtų galima patekti į naują rinką, būtina nurodyti produktus, paslaugas ir teritorijas, kuriose ji veiks pagal bendros įmonės susitarimą ar įstatus. Tačiau daroma prielaida, kad rinkose, išskyrus rinkas, kuriose bendrą įmonė pradės veikti pačioje pradžioje, vienos patronuojančios įmonės interesų bendroje įmonėje nereikia apsaugoti nuo kitos patronuojančios įmonės interesų.
40. Be to, nekontroliuojančių patronuojančių įmonių ir bendros įmonės nekonkuravimo įsipareigojimai nėra laikomi būtinais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu.
41. Užsakymų neieškojimo ir slaptumo sąlygoms taikomi tokie pat principai kaip ir nekonkuravimo sąlygoms.

B. Licencijų susitarimai

42. Patronuojančių įmonių bendrai įmonei suteikta licencija gali būti laikoma būtina ir tiesiogiai susijusia su koncentracijos vykdymu. Tai taikoma, neatsižvelgiant į tai, ar licencija yra išimtinė ir ar jos galiojimo laikas yra ribotas. Licencija gali būti ribojama tam tikra jos panaudojimo sritimi, kuri atitinka bendros įmonės veiklą.

⁽¹⁾ 1998 m. sausio 15 d. Komisijos sprendimas (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, 40 punktas); 1996 m. rugpjūčio 7 d. Komisijos sprendimas (IV/M.727 – *BP/Mobil*, 51 punktas); 1996 m. liepos 3 d. Komisijos sprendimas (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, 31 punktas); 2000 m. balandžio 6 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, 26 punktas).

⁽²⁾ 2000 m. rugpjūčio 29 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*; 18 punktas); 2000 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimas (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, 49 punkto paskutinis sakiny).

43. Bendros įmonės vienai iš savo patronuojančių įmonių suteiktos licencijos arba abipusių licencijų susitarimai gali būti laikomi būtinais ir tiesiogiai susijusiais su koncentracijos vykdymu tomis pačiomis sąlygomis kaip ir išsigyjant įmonę. Patronuojančių įmonių tarpusavio licencijų susitarimai nelaikomi būtinais ir tiesiogiai susijusiais su bendros įmonės kūrimu.

C. Pirkimo ir tiekimo įsipareigojimai

44. Jei patronuojančios įmonės ir toliau dalyvauja su bendra įmone susijusioje tiekėjų ir vartotojų rinkoje, bet kuriems pirkimo ir tiekimo susitarimams, įskaitant paslaugų ir platinimo susitarimus, taikomi tie patys principai kaip ir įmonių perleidimo atveju.
-

Komisijos komunikatas dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikroms koncentracijoms pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004

(2005/C 56/04)

(Tekstas svarbus EEE)

I. ĮŽANGA

1. Šis pranešimas nustato supaprastintą procedūrą, kurią Komisija ketina taikyti tam tikroms koncentracijoms, remdamasi 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės⁽¹⁾ (toliau – EB susijungimų reglamentas), kai jos nekelia susirūpinimo dėl konkurencijos. Šis pranešimas pakeičia Pranešimą apie supaprastintą procedūrą, taikomą tam tikroms koncentracijoms pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 4064/89.⁽²⁾ Komisijos patirtis, įgyta taikant 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės⁽³⁾, parodė, kad, jei nėra jokių ypatingų aplinkybių, tam tikrų kategorijų koncentracijos, apie kurias pranešta, paprastai yra pateisinamos nekeliant didesnių abejonių.

2. Šio pranešimo tikslas yra nustatyti sąlygas, kuriomis remdamasi Komisija laikydamosi supaprastintos procedūros paprastai priima sutrumpintos formos sprendimą, skelbiantį, kad koncentracija yra suderinama su bendrąja rinka, ir pateikti gaires apie pačios procedūros taikymą. Jei įvykdomos visos šio pranešimo 5 punkte išdėstytos būtinos sąlygos ir nėra ypatingų aplinkybių, per 25 darbo dienas nuo pranešimo dienos Komisija priima sutrumpintos formos sprendimą dėl pateisinimo pagal EB susijungimų reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punktą.⁽⁴⁾

3. Tačiau jei taikytinos šio pranešimo 6–11 punktuose išdėstytos apsaugos priemonės ar išimtys, Komisija gali pradėti tyrimą ir (arba) priimti išsamų sprendimą pagal EB susijungimų reglamentą.

4. Laikydamosi tolesniuose skyriuose išdėstytos procedūros Komisija siekia tiksliau ir veiksmingiau kontroliuoti Bendrijos susijungimus.

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ OL L 217, 2004 7 29, p. 32.

⁽³⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 1; pataisyta versija OL L 257, 1990 9 21, p. 13.

⁽⁴⁾ Pranešimo reikalavimai yra nustatyti Tarybos reglamento (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinančio Komisijos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės, I ir II prieduose.

II. KONCENTRACIJŲ KATEGORIJOS, KURIOMS GALI BŪTI TAIKOMA SUPAPRASTINTA PROCEDŪRA

Koncentracijos, kurioms gali būti taikoma supaprastinta procedūra

5. Komisija taikys supaprastintą procedūrą tokioms koncentracijų kategorijoms:

a) dvi ar daugiau įmonių įgyja bendros įmonės bendrą kontrolę, jei ši bendra įmonė Europos ekonominės erdvės (EEE) teritorijoje šiuo metu nevykdo ir numato vykdyti veiklos arba vykdo ar numato vykdyti nežymią veiklą. Tokia situacija būna, kai:

i) bendros įmonės apyvarta⁽⁵⁾ ir (arba) perkeltos veiklos apyvarta⁽⁶⁾ EEE teritorijoje yra mažesnė nei 100 mln. EUR ir

ii) bendrai įmonei perduoto turto bendra vertė⁽⁷⁾ EEE teritorijoje yra mažesnė nei 100 mln. EUR⁽⁸⁾;

⁽⁵⁾ Bendros įmonės apyvarta turėtų būti nustatoma priklausomai nuo to, ar bendroje įmonėje yra atskiros sujungtų išteklių ataskaitos, pagal naujausias patronuojančių bendrovių arba pačios bendros įmonės ataskaitas patikrintas audito.

⁽⁶⁾ „Ir (arba)“ yra susijęs su įvairiomis nagrinėjamosiomis situacijomis, pavyzdžiui:

— bendrai įsigyjant tikslinę bendrovę, reikia atsižvelgti į šios įsigyjamą bendrovės (bendros įmonės) apyvartą,

— jeigu sukuriamą bendrą įmonę, kuriai patronuojančios bendrovės perkelia savo veiklą, reikia atsižvelgti į tos veiklos apyvartą,

— jeigu veikiančioje bendroje įmonėje įsijungia nauja kontroliuojanti šalis, reikia atsižvelgti į bendros įmonės apyvartą ir naujos patronuojančios bendrovės perkeltos veiklos (jeigu tokia yra) apyvartą.

⁽⁷⁾ Bendros įmonės turto bendra vertė turėtų būti nustatoma pagal kiekvienos patronuojančios bendrovės paskutinį parengtą ir patvirtintą balansą. Sąvoka „turtas“ apima: 1) visą materialųjį ir nematerialųjį turtą, kuris bus perduotas bendrai įmonei (prie materialiojo turto priskiriamos gamyklos, didmeninės arba mažmeninės prekybos vietos ir prekių atsargos; prie nematerialiojo turto priskiriama intelektualinė nuosavybė, prestižas ir kt.), ir 2) bet kurios patronuojančių bendrovių suteiktus arba garantuotus bendros įmonės kreditus arba įsipareigojimus.

⁽⁸⁾ Kai perduotas turtas sukuria apyvartą, nei turto vertė, nei apyvarta negali viršyti 100 mln. EUR.

- b) dvi ar daugiau įmonių susijungia arba dvi ar daugiau įmonių įgyja išimtinę arba jungtinę kitos įmonės kontrolę, jei nė viena iš koncentracijos šalių neužsiima verslu vartotojų ar tiekėjų rinkoje, susijusioje su produkto rinka, kurioje veikia bet kuri kita koncentracijos šalis ⁽⁹⁾;
- c) dvi ar daugiau įmonių susijungia arba dvi ar daugiau įmonių įgyja išskirtinę ar jungtinę kitos įmonės kontrolę ir:
- i) dvi ar daugiau koncentracijos šalių užsiima verslu toje pačioje produkto ir geografinėje rinkoje (horizontalus ryšys), jei jų sudėtinė rinkos dalis yra mažesnė nei 15 % arba
- ii) viena ar daugiau koncentracijos šalių užsiima verslu vartotojų ar tiekėjų rinkoje, susijusioje su produkto rinka, kurioje veikia kita koncentracijos šalis (vertikalus ryšys) ⁽¹⁰⁾, jei nė vienos jų atskirai ar kartu rinkos dalis nesiekia ar neviršija 25 % ⁽¹¹⁾;
- d) šalis įgyja išskirtinę įmonės, kurią ji jau kontroliavo bendrai, kontrolę.

Saugikliai ir išimtys

6. Įvertinant, ar koncentracija priklauso vienai iš 5 punkte nurodytų kategorijų, Komisija užtikrina, kad visos atitinkamos aplinkybės būtų nustatytos pakankamai aiškiai. Kadangi rinkos apibrėžimai gali nulemti įvertinimą, šalys prieš pranešdamos apie koncentraciją turėtų pateikti informaciją apie visus tikėtinus alternatyvius rinkos apibrėžimus (žr. 15 punktą). Pranešančiosios šalys yra atsakingos už visų alternatyvių atitinkamų produktų ir geografinių rinkų, kurias gali paveikti koncentracija, apie kurią pranešama, aprašymą ir už tokių rinkų apibrėžimui reikalingų duomenų ir informacijos pateikimą ⁽¹²⁾. Komisija

⁽⁹⁾ Žr. Komisijos pranešimą apie atitinkamos rinkos apibrėžimą, vartotiną Bendrijos konkurencijos teisėje (OL C 372, 1997 12 9, p. 5).

⁽¹⁰⁾ Žr. 6 išnašą.

⁽¹¹⁾ Tai reiškia, kad šiai kategorijai priklauso tik koncentracijos, dėl kurių nesudaroma CO formos 6 III skirsnio apibrėžtos paveiktos rinkos. Horizontalių ir vertikalų ryšių ribos taikomos rinkos dalims tiek nacionaliniu, tiek ES lygmeniu ir visiems tikėtiniems alternatyviems produktų rinkų apibrėžimams, kuriuos gali reikėti apsvarstyti konkrečiu atveju. Svarbu, kad pranešime nurodyti pagrindiniai rinkos apibrėžimai būtų pakankamai tikslūs, kad pateisintų tų ribų nesilaikymo įvertinimą ir kad būtų nurodyti visi tikėtini alternatyvūs rinkos (taip pat ir mažesnių už nacionalinę rinką geografinių rinkų) apibrėžimai.

⁽¹²⁾ Kaip ir visų kitų pranešimų atvejais Komisija gali atšaukti sutrumpintos formos sprendimą, jeigu jis remiasi klaidinga informacija, už kurią atsakinga viena iš atitinkamų įmonių (EB susijungimų reglamento, 6 straipsnio 3 dalies a punktas).

pasilieka teisę priimti galutinį sprendimą dėl rinkos apibrėžimo pagrįsdama sprendimą atvejo faktų analize. Kai atitinkamas rinkas ar šalių dalis rinkose nustatyti yra sunku, Komisija supaprastintos procedūros netaiko. Be to, tiek, kiek koncentracijos yra susiję su naujų bendro intereso teisiniais klausimais, Komisija paprastai neturėtų priimti sutrumpintos formos sprendimų ir turėtų sugrįžti į įprastos susijungimo procedūros pirmą etapą.

7. Nors paprastai galima daryti prielaidą, kad 5 punkte nurodytų kategorijų koncentracijos nesukels rimtų abejonių dėl atitikimo bendrajai rinkai, vis dėlto gali atsirasti tam tikros situacijos, kurioms išimties tvarka reikia atidesnio tyrimo ir (arba) išsamaus sprendimo. Tokiais atvejais Komisija gali sugrįžti į įprastos susijungimo procedūros pirmą etapą.

8. Toliau pateikiami bylų, kurios gali nebūti nagrinėjamos naudojant supaprastintą procedūrą, rūšių pavyzdžiai. Tam tikros koncentracijų rūšys gali padidinti šalių rinkos galią, pvz., sutelkiant technologinius, finansinius ar kitokius išteklius, net jei koncentracijos šalys nėra tos pačios rinkos dalyvės. Koncentracijos, kai mažiausiai dvi koncentracijos šalys yra glaudžiai susijusios gretimų rinkų dalyvės ⁽¹³⁾, taip pat gali būti netinkamos supaprastintos procedūros taikymui, ypač kai viena ar daugiau koncentracijos šalių individualiai užima 25 % ar didesnę dalį kurio nors produkto rinkos, kuri, nors joje šalių nesieja horizontalūs ar vertikalūs ryšiai, yra greta rinkos, kurioje veikia kita šalis. Kitais atvejais gali būti neįmanoma nustatyti tikslios šalių dalies rinkoje. Tai dažnai atsitinka, kai šalys dalyvauja naujose ar mažai išvystytose rinkose. Supaprastintos procedūros taikymui taip pat gali būti netinkamos koncentracijos rinkose, į kurias sunku patekti, kuriose koncentracija yra palyginti didelė ⁽¹⁴⁾ arba kuriose kyla kitos žinomos konkurencijos problemos.

⁽¹³⁾ Produktų rinkos laikomos glaudžiai susijusiomis gretimomis rinkomis, kai produktai vienas kitą papildo arba kai jie priklauso tam pačiam produktų asortimentui, kurį perka ta pati klientų grupė tiems patiems tikslams.

⁽¹⁴⁾ Žr. Gairių dėl horizontalių susijungimų vertinimo pagal Tarybos reglamentą dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės, OL C 31, 2004 2 5, p. 5, 14–21 punktus.

9. Komisijos ligšiolinė patirtis parodė, kad bendrą kontrolę pakeitus išskirtine kontrole gali išimties tvarka prireikti atidesnio tyrimo ir (arba) išsamaus sprendimo. Ypatingas rūpestis dėl konkurencijos galėtų kilti tokiomis aplinkybėmis, kai anksčiau veikusi bendra įmonė yra integruota į savo vienintelio likusio kontroliuojančiojo akcininko grupę arba tinklą, todėl nelieka suvaržymų, egzistavusių dėl įvairių kontroliuojančių akcininkų keliamų potencialiai skirtingų reikalavimų, ir jos strateginė padėti rinkoje galėtų sustiprėti. Pavyzdžiui, tuo atveju, kai įmonė A ir įmonė B kartu kontroliuoja bendrą įmonę C, tai koncentracija, kurią vykdančios A įgyja išskirtinę C kontrolę, gali sukelti rūpesčių dėl konkurencijos tokiomis aplinkybėmis, kai C yra tiesioginė A konkurentė ir kai C ir A kartu užima didelę rinkos dalį ir kai tai sumažina C anksčiau turėtą nepriklausomumo mastą.⁽¹⁵⁾ Kai tokias aplinkybes reikia išnagrinėti atidžiau, Komisija gali sugrįžti į įprastos susijungimo procedūros pirmą etapą.⁽¹⁶⁾
10. Komisija taip pat gali sugrįžti į įprastos susijungimo procedūros pirmą etapą, kai nei Komisija, nei kompetentingos valstybių narių institucijos nėra nagrinėjusios anksčiau įvykusio bendros įmonės bendros kontrolės įsigijimo.
11. Be to, Komisija gali sugrįžti į įprastos susijungimo procedūros pirmą etapą, kai kyla EB susijungimų reglamento 2 straipsnio 4 dalyje nurodytas koordinavimo klausimas.
12. Jei gavusi pranešimo kopiją, valstybė narė per 15 darbo dienų pareiškia pagrįstą susirūpinimą dėl koncentracijos, apie kurią jai pranešta, arba jei trečioji šalis per tokioms pastaboms numatytą laikotarpį pareiškia pagrįstą susirūpinimą, Komisija priima išsamų sprendimą. Taikytini terminai yra nustatyti EB susijungimų reglamento 10 straipsnio 1 dalyje.

Prašymai perduoti klausimą spręsti valstybių narių kompetentingoms institucijoms

13. Supaprastinta procedūra netaikoma, jei valstybė narė paprašo perduoti klausimą dėl koncentracijos, apie kurią pranešta, spręsti jos kompetentingoms institucijoms pagal EB susijungimų reglamento 9 straipsnį arba jei Komisija

priima vienos ar daugiau valstybių narių prašymą perduoti klausimą Komisijai pagal EB susijungimų reglamento 22 straipsnį.

Klausimo perdavimas prieš pranešant pranešančiųjų šalių prašymu

14. Laikantis šiame pranešime numatytų saugiklių ir išimčių Komisija koncentracijoms gali taikyti supaprastintą procedūrą, kai:
- i) pateikus argumentuotą pareiškimą pagal EB susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 dalį Komisija nusprendžia neperduoti klausimo spręsti valstybei narėi arba
 - ii) pateikus argumentuotą pareiškimą pagal EB susijungimų reglamento 4 straipsnio 5 dalį byla perduodama spręsti Komisijai.

III. NUOSTATOS DĖL TVARKOS

Kontaktai iki pranešimo

15. Komisija mano, kad pranešančiųjų šalių ir Komisijos kontaktai iki pranešimo yra naudingi net ir iš pažiūros neprobleminiais atvejais.⁽¹⁷⁾ Komisijos patirtis taikant supaprastintą procedūrą parodė, kad potencialūs supaprastintos procedūros atvejai gali kelti sudėtingų klausimų, pvz., dėl rinkos apibrėžimo (žr. 6 punktą), kuriuos pageidautina išspręsti iki pranešant apie koncentraciją. Tokie kontaktai padės Komisijai ir pranešančiosioms šalims nustatyti tikslią informacijos kiekį, kuris turi būti pateiktas pranešime. Kontaktai iki pranešant apie koncentraciją turėtų būti užmegzti likus bent dviem savaitėms iki numatomos pranešimo dienos. Todėl pranešančiosioms šalims patariama užmegzti kontaktus iki pranešant, ypač jeigu jos prašo, kad Komisija nereikalautų pateikti išsamų pranešimo formą pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės⁽¹⁸⁾ 3 straipsnio 1 dalį argumentuodamos tuo, kad veiksmas, apie kurį turi būti pranešta, nekelia rūpesčių dėl konkurencijos.

⁽¹⁵⁾ Byla Nr. IV/M.1328 KLM/Martinair, XXIX-oji konkurencijos politikos ataskaita, 1999, SEK(2000) 720 galutinis, 165–166 punktai.

⁽¹⁶⁾ Byla Nr. COMP/M.2908 Deutsche Post/DHL (II), 2002 m. rugsėjo 18 d. sprendimas.

⁽¹⁷⁾ Žr. Konkurencijos generalinio direktorato EB susijungimų kontrolės procedūrų geriausios praktikos sąvadą, pateiktą adresu: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ OL L 133, 2004 4 30, p. 1.

Pranešimo fakto paskelbimas

16. Gavus pranešimą, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbtina tokia informacija ⁽¹⁹⁾: koncentracijos šalių pavadinimai, jų kilmės šalis, koncentracijos pobūdis ir susiję ūkio sektoriai, nuoroda, kad remiantis pranešančiosios šalies suteikta informacija koncentracijai galima taikyti supaprastintą procedūrą. Tada suinteresuotosios šalys turės galimybę pateikti pastabas, ypač dėl aplinkybių, kurias gali reikėti išnagrinėti.

Sutrumpintos formos sprendimas

17. Jei Komisija mano, jog koncentracija atitinka supaprastintos procedūros kriterijus (žr. 5 punktą), ji paprastai paskelbia sutrumpintos formos sprendimą. Ši nuostata taikoma tokiems atvejams, kurie nekelia rūpesčių dėl konkurencijos, kai gaunamas išsamios formos pranešimas. Tada per 25 dienas nuo pranešimo dienos koncentracija bus skelbiama suderinama su bendrąja rinka pagal EB susijungimų reglamento 10 straipsnio 1 ir 6 dalis. Komisija stengsis paskelbti sutrumpintos formos sprendimą kaip įmanoma greičiau pasibaigus 15 darbo dienų laikotarpiui, per kurį valstybės narės galės paprašyti perduoti klausimą jų kompetentingoms institucijoms pagal EB susijungimų reglamento 9 straipsnį. Tačiau per laikotarpį iki galutinio, 25 darbo dienų, termino pasibaigimo Komisija

pasilieka teisę sugrįžti į įprastinės susijungimo procedūros pirmą etapą, taigi ir pradėti tyrimus ir (arba) priimti išsamų sprendimą, jeigu ji mano, kad tai reikalinga tuo konkrečiu atveju.

Sutrumpintos formos sprendimo skelbimas

18. Komisija paskelbs pranešimą apie priimtą sprendimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kaip ji daro išsamių palankių sprendimų atveju. Vieša sprendimo versija ribotą laiką bus skelbiama Konkurencijos generalinio direktorato tinklavietėje. Sutrumpintos formos sprendime bus pateikta pranešimo metu *Oficialiajame leidinyje* paskelbta informacija apie koncentraciją (šalių pavadinimai, jų kilmės šalis, koncentracijos pobūdis ir susiję ūkio sektoriai) ir teiginys, kad koncentracija laikoma suderinama su bendrąja rinka, nes ji priklauso vienai ar kelioms šiame pranešime apibūdintoms kategorijoms, aiškiai nurodant taikytiną(-as) kategoriją(-as).

IV. PAGALBINIAI APRIBOJIMAI

19. Supaprastintos procedūros taikymas nėra tinkamas netinka tiems atvejams, kai atitinkamos įmonės paprašo pateikti išsamų apribojimų, kurie yra būtini ir tiesiogiai susiję su koncentracijos vykdymu, įvertinimą.

⁽¹⁹⁾ EB susijungimų reglamento 4 straipsnio 3 dalis.

Susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijos bei jos Valstybių narių, vienos susitarimo šalies, ir Čilės Respublikos, kitos susitarimo šalies, asociaciją, III priedo pataisyti paaiškinimai – sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimas ir administracinio bendradarbiavimo metodai

(2005/C 56/05)

17 straipsnis – Techninės priežastys

EUR.1 judėjimo sertifikatas gali būti nepriimtas dėl „techninių priežasčių“, kai surašomas nesilaikant nustatytos tvarkos. Toliau nurodomos priežastys, dėl kurių gali būti reikalaujama pateikti atgaline data patvirtintus sertifikatus, pavyzdžiui:

- EUR.1 judėjimo sertifikatas surašytas blanke, kuris neatitinka nustatytų reikalavimų (pvz., nėra apsauginio tinklelio, nuo pateikto pavyzdžio labai skiriasi dydis ar spalva, nėra serijos numerio, atspausdintas ne oficialiai nustatyta kalba),
- neužpildytas vienas iš langelių, kurių užpildyti yra privaloma (pvz., EUR.1 judėjimo sertifikato 4 langelis), išskyrus 8 langelį,
- ant EUR.1 judėjimo sertifikato nėra antspaudo, ir jis nepasirašytas (t. y. 11 langelis),
- EUR.1 judėjimo sertifikatą patvirtino įgaliojimų neturinti institucija,
- panaudotas naujas antspaudas, apie kurį dar nepranešta,
- pateikta EUR.1 judėjimo sertifikato kopija ar fotokopija, o ne originalas,
- 5 langelyje įrašyta šalis, kur nėra Susitarimo šalies (pvz., Izraelis ar Kuba).

Veiksmai, kurių turi būti imtasi:

Dokumente reikėtų įrašyti „dokumentas nepriimtas“, nurodyti priežastį(-is) ir grąžinti tą dokumentą importuotojui, kad jis galėtų gauti naują, atgaline data išduotą dokumentą. Tačiau muitinė gali pasilikti nepriimto dokumento fotokopiją patikrinimo, kuris atliekamas po muitinio įforminimo, tikslais arba jei turi pagrindo įtarti sukčiavimą.

31 straipsnis – Atsisakymas taikyti preferencinį režimą be patikrinimo

Tai apima atvejus, kuriais kilmės įrodymo dokumentas laikomas netinkamu *inter alia* dėl šių priežasčių:

- prekių aprašymo langelis (EUR.1 judėjimo sertifikato 8 langelis) paliktas tuščias arba jame įrašytos ne tos prekės, kurios pateikiamos;
- kilmės įrodymo dokumentą išdavė šalis, kuri nėra Susitarimo šalies, net ir tuo atveju, kai prekės yra Bendrijos arba Čilės kilmės (pvz., Čilės kilmės produktams EUR.1 judėjimo sertifikatas išduotas Izraelyje);
- viename iš EUR.1 judėjimo sertifikato langelių, kurių užpildyti privaloma, yra nepatvirtintų trynimų ar pakeitimų (pvz., langeliai, kuriuose aprašomos prekės arba nurodomas paketų skaičius, paskirties šalis arba kilmės šalis);
- EUR.1 judėjimo sertifikate nurodytas terminas pasibaigė dėl priežasčių, kurios nenustatytos taisyklėse (pvz., išimtinės aplinkybės), išskyrus atvejus, kai prekės pateikiamos iki minėto termino pabaigos;
- prekėms, kurios buvo importuotos apgaulės būdu, vėliau pateikiamas kilmės įrodymo dokumentas;
- EUR.1 judėjimo sertifikato 4 langelyje įrašyta šalis, kuri nėra Susitarimo, pagal kurį prašoma taikyti preferencinį režimą, šalis.

Veiksmai, kurių turi būti imtasi:

Muitinė, kuriai pateikiamas kilmės įrodymo dokumentas, turėtų jį pažymėti įrašu „netinkamas“ ir pasilikti, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems bandymams panaudoti jį vėliau. Nepažeidžiant teisinių veiksmų, pradėtų pagal vidaus teisės aktus, šalies importuotojos muitinė, jei reikia, apie atsisakymą nedelsdama informuoja šalies eksportuotojos muitinę arba kompetentingas vyriausybines institucijas.

17 ir 31 straipsnių paaiškinimuose naudotos sąvokos

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

VALSTYBĖS PAGALBA – JUNG TINĖ KARALYSTĖ**Valstybės pagalba Nr. C 42/2004 (ex N 350/2004) – Išmokos komercinių patalpų remontui****Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį**

(2005/C 56/06)

(Tekstas svarbus EEE)

2004 m. gruodžio 1 d. raštu, pateiktu po santraukos autentiška kalba, Komisija pranešė Jungtinei Karalystei apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos pagalbos schemas.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir šio rašto paskelbimo dienos suinteresuotos šalys gali pateikti savo pastabas dėl priemonės, dėl kurios Komisija pradeda tyrimo procedūrą, šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Grefe des aides d'État
B-1049 Bruxelles
Faksas (32 2) 296 12 42

Šios pastabos bus perduotos Jungtinei Karalystei. Pastabas pateikiančios suinteresuotosios šalys gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jų tapatybės.

SANTRAUKOS TEKSTAS

2004 m. rugpjūčio 6 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2004 m. rugpjūčio 10 d., JK valdžios institucijos pranešė apie išmokų komercinių patalpų remontui schemą.

Schemos aprašymas

Pagal šią schemą reikalavimus atitinkančioms įmonėms (savininkams/nuomininkams) būtų suteikiamos kapitalo išmokos kapitalo sąnaudoms, kurias jos iš tikrųjų patiria remontuodamos arba rekonstruodamos komercines patalpas, kurios nebuvo naudojamos metus arba ilgiau ir kurios yra vienoje iš nustatytų 2 000 JK nepalankiausių vietovių, kad tas patalpas vėl būtų galima produktyviai naudoti.

Valstybės pagalbos pagal schemą pobūdis

Komisija šiame procedūros etape laikosi nuomonės, kad priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

Procedūriniai aspektai

JK laikosi reikalavimų dėl procedūros pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį, pranešdama apie pirmiau minėtą pagalbos schemą prieš ją įgyvendindama.

Pagalbos priemonės suderinamumo įvertinimas

Kapitalo išmokos suteikiamos atsižvelgiant į kapitalo sąnaudas, patirtas remontuojant arba rekonstruojant reikalavimus atitinkančias komercines patalpas, kad jas būtų galima vėl produktyviai naudoti, nustatytose nepalankiausiose vietovėse. Schemos, apie kurią pranešta, tikslas visų pirma yra investicijos. Remiantis regioninės pagalbos gairėmis, investicinė pagalba nepalankiausiose vietovėse gali neprieštarauti bendrajai rinkai, bet tik tuomet, jei laikomasi tam tikrų sąlygų.

Remdamasi išankstiniu vertinimu, Komisija daro išvadą, kad siūloma schema nepatenka į esamų gairių, bendrųjų nuostatų ar taisyklių taikymo sritį. Išmokų komercinių patalpų remontui schema skirta nuskurdusioms vietovėms, kurioms šiuo metu netaikomos jokios gairės ar bendrosios nuostatos.

Todėl būtina ištirti, ar schema, apie kurią pranešta, galėtų atitikti vieną iš išimčių, numatytų EB sutarties 87 straipsnio 3 dalyje. Tam Komisija įvertino, ar JK siūloma priemonė yra būtina ir proporcinga nustatytam tikslui ir ar neiškraipo konkurencijos, kad prieštarautų bendram interesui.

Anksčiau Komisija yra pareiškusi nuomonę, kad apleistų sklypų atstatymas padeda siekti svarbių Bendrijos tikslų. Komisija laikosi nuomonės, kad negyvenamų komercinių patalpų remontas arba perstatymas, kad jas būtų galima produktyviai naudoti, kaip siūlo JK su priemone, apie kurią pranešta, galėtų būti laikomas reabilitacijos priemone ir todėl apskritai padėtų siekti Bendrijos tikslų.

Tačiau, Komisijos dabartine nuomone, reikia atlikti išsamesnį tyrimą, kad būtų galima įvertinti kapitalo išmokų komercinių patalpų remontui tinkamumą ir proporcingumą. Remiamasi šiais faktais:

— Pagal JK valdžios institucijų pateiktą informaciją 85 % visų susijusių išlaidų JK patiria didžiosios įmonės ir tik – 15 % MVĮ. Nors schema skirta visoms įmonėms, nepaisant jų dydžio, pagrindiniai pagalbos pagal šią schemą gavėjai iš esmės bus didžiosios įmonės.

— Tačiau JK valdžios institucijos teigia, kad net tais atvejais, kai komercinių patalpų savininkai – didžiosios įmonės, ši priemonė vis tiek netiesiogiai būtų naudinga MVĮ, nes šios dažnai nuomoja tokias patalpas iš didžiųjų įmonių. Tai įrodo JK pateikti duomenys, iš kurių matyti, kad daugiau kaip metus nenaudotas patalpas iš naujo išsinuomoja 31 % didžiųjų įmonių ir 69 % MVĮ. Skurdžiausiose vietovėse pagal JK apibrėžimą atitinkamai – 26 % didžiųjų įmonių ir 74 % MVĮ.

— Komisija atkreipia dėmesį, kad priemonė, apie kurią pranešta, nėra skirta vien MVĮ pagal Komisijos apibrėžimą. Be to, Komisija taip pat atkreipia dėmesį, kad schema nėra skirta vien regionams, galintiems gauti pagalbą pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą arba c punktą.

— Tai, kad priemonė, apie kurią pranešta, skirta panaudoti 2 000 nustatytų skurdžiausių vietovių, kelia tuos pačius klausimus kaip ir atleidimo nuo žyminio mokesčio schemos byla. Ji nukrypsta nuo standartinės Komisijos praktikos, susijusios su regionine pagalba. Komisija ir toliau laikosi nuomonės, kad šį nukrypimą reikia pagrįsti, siekiant išvengti to, kad pagalbos gavėjai regionuose, kurie nėra nustatyti kaip galintys gauti pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą ir (arba) c punktą, įgytų neproporcingų ekonominių pranašumų, darančių nepalankų poveikį prekybos sąlygoms, kad prieštarautų bendram interesui.

— Be to, patvirtinama atleidimo nuo žyminio mokesčio schemą, remdamasi konkrečiais šios schemos bruožais Komisija nustatė keletą sąlygų. Be kita ko, Komisija nusprendė, kad reikia užtikrinti priežiūrą ir įrodyti schemos palankų poveikį fiziniam atkūrimui ir visų pirma apleistiems sklypams. Komisija iki šiol nėra gavusi jokios *ex-post* analizės, kad galėtų įvertinti tokį schemos poveikį.

— Nors JK valdžios institucijos teigia, kad vidutinis grynasis pagalbos intensyvumas būtų 9–10 %, maksimalus grynasis pagalbos intensyvumas pagal priemonę, apie kurią pranešta, gali sudaryti atitinkamai iki 40 % neturinčioms juridinio asmens statuso įmonėms ir iki 30 % bendrovėms.

Todėl po pirmojo išankstinio priemonės įvertinimo Komisija abejoja, ar JK siūloma priemonė yra proporcinga tikslui ir neiškraipo konkurencijos, kad prieštarautų bendram interesui. Komisija laikosi nuomonės, kad šio sudėtingo klausimo atveju reikia išsamesnės analizės. Komisija nori surinkti informaciją iš kitų suinteresuotų šalių. Tam padaryti Komisija dėl teisinių priemonių privalo pradėti procedūrą, numatytą EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje. Tik gavusi šias pastabas, Komisija gali nuspręsti, ar tokia pagalba būtina ir nedaro nepalankaus poveikio prekybos sąlygoms, kad prieštarautų bendram interesui.

RAŠTO TEKSTAS

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called „capital allowances“) in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation ⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression „pockets of deprivation“ refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a *new* relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferral benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called „designated disadvantaged areas“.

5. Geographical coverage of the scheme

The „designated disadvantaged areas in the UK“, on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the „indices of multiple deprivation (IMD)“ developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in „The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001“.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas („Business Premises Renovation Allowances (BPRA)“) — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
- Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
 - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
 - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
 - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
- The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
 - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
 - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the „regional aid guidelines“. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called „designated disadvantaged areas“, which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of „designated disadvantaged areas“ would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as „an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation).“ The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute „initial investment“ in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid „... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole“.

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 „Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas“ allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the „theoretical“ maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPR scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPR.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPR will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the „Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector“, OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002).

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
 - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
 - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
 - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme „Business Premises Renovation Allowances“, within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication.“

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)

Bylą yra numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka

(2005/C 56/07)

(Tekstas svarbus EEE)

1. 2005 m. vasario 24 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonės Goldman Sachs Mortgage Company („GSMC“, JAV), kontroliuojama Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs“, JAV), ir The Cerberus Group („Cerberus“, JAV) įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą dalies įmonės Trans-america European Trailers („TET“, DB) kontrolę pirkdamos akcijas.
2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra:
 - Goldman Sachs: investicinė bankininkystė ir vertybiniai popieriai.
 - Cerberus: investicijos į privačią nuosavybę.
 - TET: komercinių treilerių lizingas.
3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos Pranešimu dėl supaprastintos tam tikrų koncentracijų nagrinėjimo procedūros pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti Pranešime nurodyta tvarka.
4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo. Pastabas Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (fakso numeris (32 2) 296 43 01 arba 296 72 44) arba paštu su nuoroda COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ Pranešimą galima rasti Konkurencijos generalinio direktorato tinklapyje:
http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.